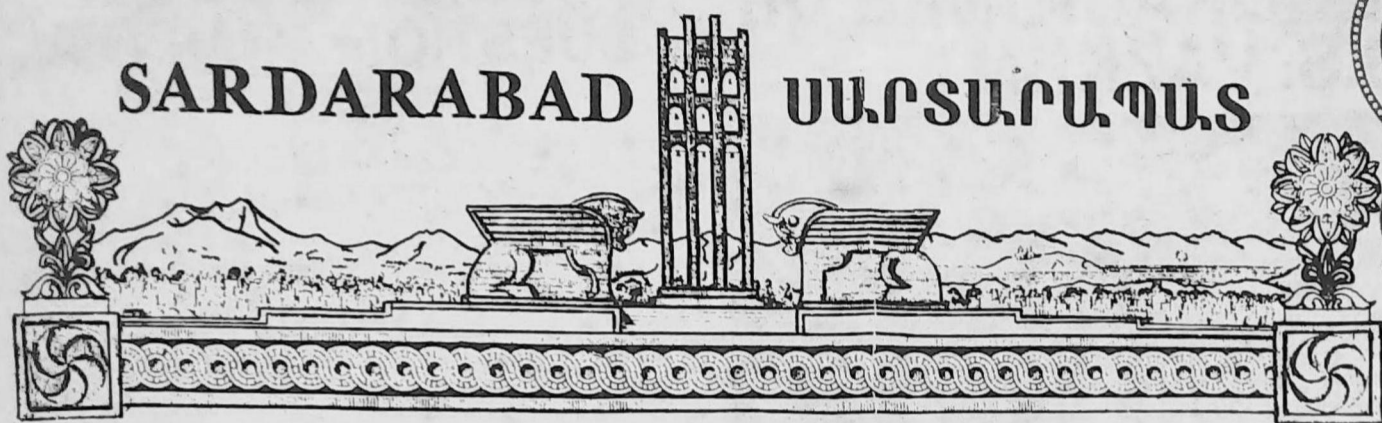

SARDARABAD

ՍԱՐՏԱՐԱՊԱՏ

SALUDO DE NAVIDAD: "A UDS. Y A NOSOTROS BUENAS NUEVAS: CRISTO NACIO Y SE REVELO" 6-1-83

FRANQUEO PAGADO Concesión N° 2176 TARIFA REDUCIDA Concesión N° 5276

CORREO CENTRAL SUC. 14

BUENOS AIRES, AÑO IX N° 221 JUEVES, 6 DE ENERO DE 1983

Fiel expresión del pensar demócrata liberal de las colectividades armenias de Sudamérica Primer periódico armenia de Sudamérica impreso en sistema offset.

UN LIBRO ACERCA DE LOS ARMENIOS, "LA BOMBA" DE JOSE ANTONIO GURRIARAN

Gracias a una gentileza de su autor, José Antonio Gurriarán y del destacado periodista de nuestro medio, Narciso Binayan, quien viajara a Europa hace unas semanas atrás, opera en poder de esta redacción un ejemplar del libro "La Bomba".

Cabe recordar aquí que el autor, el periodista español José Antonio Gurriarán, fue víctima de un atentado terrorista provocado por el ESA-LA (Ejército Secreto Armado para la Liberación de Armenia) el 29 de diciembre de 1980 en la "Gran Vía" de Madrid.

Los explosivos, que habían sido colocados en las oficinas del TWA y Swissair, provocan daños y heridos. En el momento de explotar la primera bomba, Gurriarán corre hacia una cabina telefónica para informar al diario "Pueblo" en el que se desempeña como subdirector y allí lo alcanza otro artefacto explosivo.

Desde su lecho de convalecencia, luego de haber sido sometido a siete operaciones; primero, para salvar su vida y luego, sus piernas, Gurriarán comienza a interiorizarse acerca de la vida de los armenios para tratar de desentrañar los porqués de estos actos de agresión al prójimo.

Así, y gracias al material bibliográfico que recibe de sus familiares y amigos, comienza a reunir suficientes elementos de juicio que le permiten formar una opinión acerca de la causa armenia. Y, para hacer mucho menos tediosa su recuperación, comienza escribir su diario.

Es así como surge "La Bomba", en donde se nos presenta un Gurriarán sólido, convencido de la no-violencia, no por el hecho que le ha tocado vivir sino porque cree que ése es el mejor medio para la resolu-

ción de una causa, que reconoce justa y valedera. Pero, al mismo tiempo aparece el hombre mutilado en su conciencia por hechos que no serán fáciles de olvidar por él y su familia, su esposa Mary Carmen y sus tres hijos.

El mismo justifica su obra de la siguiente manera: "Lo que pretendo es reflejar con mi sufrimiento el sufrimiento de tantos seres heridos por los grupos que practican la lucha armada, el dolor de familiares de los que no han podido sobrevivir... Será un libro dirigido a los propios terroristas, les contaré las consecuencias

de aquella bomba, envuelta en papel de periódico, que dejaron una noche en una cabina de la plaza de España".

El ambiente en donde se desenvuelven los hechos, Madrid, París y Beirut, presenta, a diario, hechos de violencia que el autor pretende desterrar. Sin embargo, cada noticia de un nuevo atentado, incluso los cometidos en el extranjero, al presidente estadounidense, Ronald Reagan, o contra el papa, Juan Pablo II, deja una nueva secuela en su corazón y da mayor solidez a su pensamiento de pacifismo.

(continúa en pág. 4)

LA BENEFACTORA ARPINE KOUYOUUMDJIAN EN BUENOS AIRES

Se encuentra en esta capital la benefactora Arpine Kouyoumdjian, esposa del máximo benefactor sudamericano, desaparecido en el pasado mes de noviembre, don Misak Kouyoumdjian, y compañera inseparable en su vida familiar, social y filantrópica. La benefactora viajó a

nuestro país, con motivo de las fiestas de fin de año y Navidad, acompañada por la Srta. Isabel Aintablian.

Durante su estadía en nuestra ciudad, la Sra. Arpine Kouyoumdjian es huésped de los señores Garabed y Varuyan Tchokaklian y Minas y Arous Hacikian.

HAIGAZUN TCHALIAN

Hace cuatro años, dejó de existir uno de los soldados de la causa armenia: Haigazun Tchalian.

Decimos, sí, soldado, pues todo aquél que se enfila en el camino del resguardo de la armenidad es un soldado, en el sentido amplio de la palabra.

La causa armenia no es sólo mencionar las reivindicaciones territoriales. Causa armenia es idioma armenio; es Iglesia Armenia, es colegio armenio; es institución armenia, y todo aquél que dispone de su tiempo y de todo su ser para la causa de la armenidad, ese ser vive pendiente del destino del pueblo armenio.

Haigazun Tchalian fue uno de esos. Iglesia, colegio y prensa armenia fueron su preocupación permanente. Y para complementar aún más ese darse, se integró a las filas de la Organización Demócrata Liberal Armenia,

para tener un puesto más responsable en la lucha por la perduración de la armenidad.

Hoy, a cuatro años del paso a la inmortalidad, de quien tanto se dio, "Sardarabad" le rinde un sencillo homenaje, colocando esta simbólica flor ante la tumba que guarda sus restos, y rezando por el eterno descanso de su alma.

SARDARABAD

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ ԶԱԼԵԱՆԻ

Չորս տարին լրացաւ Հայկազուն Չալեանի մահուան, բայց դեռ կը մնայ անոր վառ յիշատակը իր գործունէութիւններուն ընդմէջէն, որպէս բարեկամ, որպէս ազգային գործիչ եւ գաղափարական մարդ: Ան միշտ ծառայեց հայկականութեան, հասարակօրէի, վարժարանի եւ այլ մշակութային ձեռնարկներուն հասնելով, բարոյապէս թէ ճիշտապէս: Անոր համար «Հայկական Հարց» ի սահմաններուն մէջ կը մնային անոնք, որքան ատեն սփիւռքը ստեղծուած էր եւ սփիւռքը կրնար կանգուն մնալ տեսիլք ունեցող անհատներու գործունէութեամբ:

Հայկազուն Չալեան, դեռ կանուխէն Ռաֆի վարժարանին հիմնադիրը դարձաւ: Մնաց հաստատոր անդամ Հ.Բ.Ը.Միութեան, իսկ գաղափարական գետնի վրայ միացաւ Ռ.Ա.Կ.ի շարքերուն, եղաւ ԹԷԷԿԵԱՆ Մշակութային Միութեան կողքին:

Սարտարապատ իր յաւէտ բաժանման չորրորդ տարեկիցին կը սգայ անգամ մը եւս իր կորուստը եւ յարգանքով կողեկոյ՛ գինքը:

EGIPTO: CONDECORACIONES DE S.S. VAZKEN I

El 31 de octubre ppdo. fueron condecorados dos miembros de la colectividad armenia local. Se trata de Avedis Chakedjian y Paul Kilidjian, quienes, recibieron la condecoración de San Gregorio el Iluminador en primer grado, conferida por S.S. Vazkén I, en retribución a sus obras filantrópicas en bien de la Iglesia Apostólica Armenia.

En la foto, se observa a los condecorados junto a S.E. monseñor Zaven Chinchlian, quien realizó la entrega, en nombre de Su Santidad.

RECONSTRUCCION DEL LICEO LAZARIAN DE MOSCU

Ereván (Armenpress) En poco tiempo, finalizarán las obras de reconstrucción del Liceo Lazarian de la capital moscovita. Desde hace 170 años, en este edificio construido en el centro de la capital rusa, funciona el afamado instituto por cuyas aulas pasaron numerosos jóvenes que fueron brillantes intelectuales armenios.

Entre ellos se destacaron Stepanós Nazarian y Mikael Nalbantian fundadores de la revista literaria "Hiuspail", que a pesar de su corta dura-

ción (1858-1864) tuvo un papel preponderante en la vida de la comunidad armenia local.

Además de los citados, el Liceo Lazarian dio nombres famosos como Meguerditch Emin, Rafael Badganian, Alexander Miasniguan, Vahan y Garó Ohanchanian y otros. Entre los no armenios que recibieron educación allí se pueden nombrar a León Tolstoi e Iván Turkeneff.

Actualmente, se con-

sidera dicho edificio como un monumento histórico, y goza de protección estatal. En los trabajos de refacción participan profesionales de Armenia.

Se conservarán las líneas tradicionales y el local será un centro de cultura armenia, con salón de exposiciones en el primer piso, salas de conciertos y conferencias. En el mismo edificio se alojara la representación de la R.S.S. de Armenia ante Moscú.

LA PINTURA ARMENIA (XV) Desde el siglo XIX a nuestros días IERVANT KOTCHAR

Nacido en Tiflis, Georgia, Iervant Kotchar es un artista dotado de una singular personalidad, que lo hace sobresalir en pintura, escultura y grabado.

La inclinación por la pintura aparece en él a temprana edad.

Expone sus primeras obras en Tiflis, pero su deseo de perfeccionamiento lo lleva a estudiar en Moscú, durante cuatro años, bajo la dirección del Prof. P. Kontchalovsky.

De regreso a Tiflis, a los 22 años, es admitido como miembro de la Asociación de Artistas Armenios, y luego, nombrado profesor de la Escuela de Bellas Artes.

En 1922, realiza una exposición de sus obras en Estambul; vive por algún tiempo en Italia y por último, se instala en París.

Las tendencias modernas, el cubismo y el expresionismo en particular, impresionaron a Kotchar. Y, de una exposición organizada por el diario "Abaká" en 1925, pasa rápidamente al "Salón de los Independientes" con obras como "Resurrección", "Jesús y María Magdalena", de

Monumento ecuestre a Sasuntzi Tavit en Ereván.

original ejecución y de honrado contenido filosófico.

Estas y otras producciones cuyas merecen interesantes conceptos por parte de la crítica especializada en la "Revue du Vrai et du Beau" y la "Revue Moderne".

Sin embargo, este suceso no logra retenerlo en París, y Kotchar regresa a Ereván en

1932.

Entre sus obras más famosas de motivos típicos armenios se encuentran los retratos de Nairi Zarian, Avedik Isahaguan, la efigie de Dikrán, el grande, un grabado del Padre Gomidás y, en especial, la estatua ecuestre de "Sasuntzi Tavit" que se encuentra en Ereván.

HISTORIA DE LA CUESTION ARMENIA (XXI) LAS DEPORTACIONES Y EL ANIQUILAMIENTO (II)

Por el Prof. Kersam Aharonian
Traducido por Sarkis Kahvedjian

La deportaciones y las matanzas fueron mas "metódicas" en la Anatolia Occidental. Taleat y sus colaboradores consideraron que no había razón alguna para apresurarse en esa zona. Por ello, sus habitantes, luego de ser arrancados de sus naturales sitios de asentamiento, fueron reunidos en caravanas, enviados a los centros de concentración y entregados a la merced de famélicos turcos del paraje. Dichos centros eran Eshsheir, Gonia y, sobre todo Bozantin, que fue uno de los campos dantescos de nuestro pueblo. Los pocos que lograron sobrevivir en estos campos fueron enviados hacia el sureste, hacia el matadero de los desiertos de Siria...

Los armenios de la segunda zona de exilio y eliminación Cilicia y Asiria, al igual que los de Anatolia —de acuerdo con un plan preelaborado— fueron arrancados de sus lares y, luego de formar caravanas, enviados hacia el sur, naturalmente para correr la misma suerte de los demás. En el transcurso de muy pocos meses fueron vaciados la Cilicia Armenia y Asiria, de la misma manera que las provincias orientales y la Anatolia Occidental habitadas por los armenios. Los sobrevivientes de todas las provincias, convertidos en esqueletos vivientes, cubriendo lo que quedaba de su humanidad con guñapos, físicamente enfermos, moralmente en estado de semiagonía, y los que habían dejado insepultos a sus entrañables en los desfiladeros del Tauros y sobre las olas del Eufrates fueron conducidos a los centros de concentraciones tales como Intilí, Ras lul Ain, Racca, Bab, Mumbuch, Zialet, Der-Zor y cientos de otros mataderos más, cuyos nombres eran una verdadera afrenta para la civilización.

Luego de la entrada de Turquía en la guerra, se declaró la movilización general en virtud de la cual 300 mil jóvenes armenios occidentales fueron reclutados para combatir en las filas del ejército otomano. Sin embargo, no tuvieron oportunidad de hacerlo por cuanto fueron considerados "no gratos". Por ello, fueron a parar a los destacamentos de trabajo, obligándoseles a realizar las más pesadas tareas, como construir caminos, puentes y cuarteles y compensados a la turca: fueron conducidos por grupos a lugares deshabitados y fusilados sin más ni más.

Finalmente, sus cuerpos fueron arrojados en los pozos que habían cavado con sus propias manos. Esta fue la suerte que corrió la flor y nata de nuestro pueblo, que era el elemento más laborioso de todo el estado otomano, la que menos culpa tenía de nada. Todos, conocen el cruel e infernal fin que tuvieron nuestros intelectuales, los cientos de literatos, poetas, sabios, artistas, personalidades nacionales, y periodistas, quienes en nuestra historia abrían "una nueva y augusta aurora" en el renacimiento de la cultura nacional.

Con el más inicuo de los métodos fueron asesinados Zohrab, Varuyan, Siamantó, Daghavarian, Kelekian, Murad, Sevag, Telkadintsi y toda una constelación de valores que el verdugo turco jamás tuvo en el transcurso de toda su historia. Arrebataron a decenas de miles de niños armenios y les obligaron a adoptar la nacionalidad turca. Esta tarea fue confiada a las relevantes personalidades del sexo femenino turco tales como Halidé Edibi, Nigiar Hanem y muchas otras "piadosas" damas, quienes con gran ímpetu se dieron a la tarea de "salvar" a los huérfanos armenios.

Aun más fiera fue la suerte corrida por decenas de miles de muchachas y mujeres armenias quienes, luego de ser raptadas, fueron convertidas en propiedad privada, violadas, vejadas y sometidas a toda clase de aberraciones.

El saqueo no tenía límite alguno. Fueron robados, arrebatados y expropiados miles de millones de nuestros bienes, nuestras tierras, casas, instrumentos de trabajo, objetos y dineros. El parásito mayor de la historia, el indolente e inútil turco, al igual que un famélico lobo gris, engulló el fruto del trabajo secular de nuestro pueblo, el resultado del sudor de su frente. Es necesario señalar que todo se cumplió con absoluta regularidad, de acuerdo con un plan, metódico, al pie de la letra.

(cont. pág. 6)

CENA DE COLABORADORES EN U.G.A.B.

La Unión General Armenia de Beneficencia local despidió el año con una cena que se llevó a cabo el lunes 20 de diciembre ppdo., en el complejo "Alex Manoogian".

Asistieron a la misma, miembros de todas las comisiones de la institución, personal directivo y docente del Instituto "Marie Manoogian" y allegados a la institución.

Durante la reunión, ofició como maestro de ceremonias el secretario de la institución, Sr. Vahram Hairabedian, quien invitó a hacer uso de la palabra al Sr. José Youssefian.

El presidente de la UGAB, en su alocución, hizo mención de las actividades desarrolladas por las instituciones en el transcurso del

año 1982 y recordó especialmente dos hechos significativos para la institución; la inauguración del gimnasio en el complejo "Alex Manoogian" y el egreso de la primera promoción de la sección primaria "Berdjuhl Emirian" del Instituto "Marie Manoogian".

Por otra parte, anunció la donación de U\$S 75.000 que el Consejo Central de la UGAB hizo a diversas instituciones del Líbano.

En el transcurso de la cena se dio lectura a una carta enviada por el R.P. Harutiun Dzairakuin Vartabed Mouchian, para dicha ocasión.

La reunión se prolongó en un ambiente familiar y de camaradería hasta altas horas de la noche.

Despedimos el año

El martes 21 de diciembre ppdo. la Asociación Cultural Tekeyan, la O.D.L.A. y este Semanario despidieron el año 1982, con un lunch que se desarrolló en la sede de nuestra institución.

Participaron del mismo miembros de la institución, responsables, allegados y colaboradores del semanario "Sardarabad" e invitados especiales.

En el transcurso de la reunión, hicieron uso de la palabra el Sr. Vartan Shahinian, en nombre de la Asociación Cultural Tekeyan, para agradecer la labor de todos los que hacen posible la realización de distintas obras a nivel institucional; el Sr. Varujan Adjemian, en representación del cuerpo de redacción del semanario y el Sr. José You-

Foto: M. Kesiskian

El Sr. Ardashes Vaneskeheian, vice-presidente 1º de UGAB, en el momento de efectuar un brindis.

ssefian, presidente de la U.G.A.B., quien en nombre de dicha institución agra-

decio la obra de difusión que desarrolla nuestro semanario.

NUEVAS PUBLICACIONES

Hemos recibido hace unos días varias publicaciones procedentes de

diversos países en donde actúan instituciones y miembros de nuestra

comunidad.

La primera, es una publicación bilingüe de la Unión General Armenia de Beneficencia de Toronto, Canadá. Su nombre es "Toronto AGBU Newsletter", y contiene diversas notas de la colectividad armenia local, artículos de interés general y relacionados con la vida institucional.

La segunda, mucho más cercana a nosotros, es una publicación de la UGAB de Montevideo. Se trata de "Atamant", revista bilingüe que reproduce artículos de importantes diarios extranjeros, notas culturales, informes dados por las distintas comisiones de la UGAB y por el grupo scout "Ararat 50", junto con fotografías.

En tercer lugar, nos han llegado también dos libros de la destacada escritora Alicia Ghiragossian, quien reside en Los Angeles. Se trata de dos volúmenes de poesías, uno en castellano, recopiladas bajo el título de "Antología poética", y, otro en armenio, con el título de "Josdovanank".

Ambos textos están acompañados por cassetes, en los que la escritora recita sus propios poemas acompañada en guitarra por Gary Egnatz, para la edición castellana y por Edward Hosharian para la armenia.

"AGRIDLUCÉ" EN TELEVISION

El domingo 26 de diciembre ppdo. los televidentes tuvieron oportunidad de apreciar la obra "Agridulce" de Felisa Kuyumdjian que fue emitida por el ciclo "Como en el teatro" que se transmite todos los domingos por ATC.

Se trata de una comedia de enredos y situaciones embarazosas que, con gran soltura y gracia resuelven los personajes, interpretados en los roles protagó-

nicos, por Estella Molly, Raúl Aubel, (el matrimonio en conflicto), Perla Caron (la amiga y consejera) y Santiago Bal (el amigo, consejero del marido).

El diálogo conducente y la interpretación de los personajes nos habla de una comedia amena y fresca en la que, no falta el mensaje intencionado. En definitiva, dos horas de sonrisas ante el televisor.

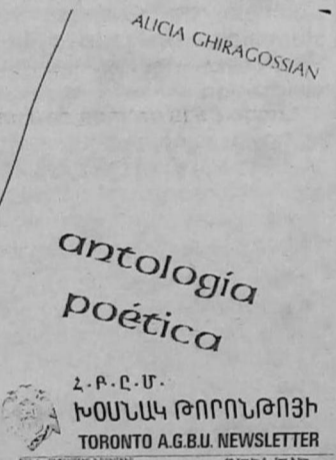
NOTICIAS CON SAL:

Desde Punta del Este:

El próximo 10 de enero se inaugurará la muestra del destacado artista plástico armenio Manuel Gheridian,

en el "Cantegril Country Club" de Punta del Este, Uruguay.

La exposición que se extenderá hasta el jueves 20 de enero, podrá ser visitada todos los días de 19 a 24 hs.

VENDO URGENTE
MESA DE CORTE
 (desarmable - adaptable) 4 mts. de largo x 1,35 sobre piso para poner telas
 Constitución 18 SAN FERNANDO
 Preguntar por Sra. Julia: Tel. 744-0307
 Domingos por la mañana hasta las 13 hs. al: 795-7063

ZACARIAS DOLABJIAN
 DOCTOR EN MEDICINA
 CLINICA MEDICA - QUIROPRAXIA - REUMATOLOGIA
 Jueves 17.30 a 20.00 hs Tel 253-7316
 Gorriti 4804 esq. Acevedo

CERRAJERIA Y PLOMERIA "ROMERO"
 Reparación y venta de toda clase de cerraduras y plomería en general
 Larrea 722 Tel: 47-1924

ՆՈՒԻՐԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

- Որք. Անտրես Ղազարեանի մահուան առաջին տարեկին առթի, քյորը՝ Օր. Ալիսիա Ղազարեան Միության կը նուիրէ՝ 1.000.000
- Տէր Եւ Տիկին Նազարեք Գուշեաններ, իրենց դուստրի՝ Մուհրաբի համալսարանական վկայական ստանալուն առթի Միության կը նուիրեն՝ 1.000.000 Փէսօ:
- Յակոբ Մաքրոսեանի մահուան տխուր առթի, Միության եղած են հետեւեալ յաւելեալ նուիրատուութիւնները.-
 Տէր Եւ Տիկին Հակ Էմիրեան 500.000 Փ
 Տէր Եւ Տիկին Գեորգ Բէշեան 200.000 Փ

COMISION DE DAMAS GIMNASIA JAZZ
 A partir del mes de abril de 1983
 TODOS LOS LUNES Y MIERCOLES
 PROF. ANA CRISTINA KETEN

¿TIENE UD. BUENA MUSICA ARMENIA?
 Regale y Regálese Cassettes Armenios
 (LIGA DE JOVENES)
 En venta en U.G.A.B. Acevedo 1322

UN LIBRO ACERCA DE LOS ARMENIOS "LA BOMBA" DE JOSE ANTONIO GURRIARAN

(viene de pág.1)

En "La Bomba", Gurriarán asume nuestra causa como justa y verdadera, y dotado de gran cantidad de material documental, dice: "En el corazón de Asia Menor, había un país que se llamaba Armenia... Parece el inicio de un relato infantil o de una leyenda y, sin embargo, es verdad. En el corazón del siglo XV antes de Cristo, veinticinco siglos antes de la aparición de los turcos. Un país enclavado en el encuentro de Oriente y Occidente, donde se cruzaban las rutas del comercio y de los civilizaciones. Las tribus del reino de Nairi, ascendientes de los actuales armenios que ocupaban el Norte del lago Van, en el siglo IX antes de Cristo tienen ya que defender sus tierras de invasiones y codicias. Será el signo de Armenia a lo largo de su historia. Como punto privilegiado en el paso de Europa a Asia, entre Roma y Persia o entre Rusia y Turquía, el suelo armenio sufrió innumerables ocupaciones y vasallajes y en raras ocasiones gozó de plena independencia. Aún así, los armenios desarrollaron su cultura y comercio y fueron el pueblo más civilizado de Asia Menor".

"Armenia es el primer país del mundo que adopta el cristianismo como religión oficial del Estado. Este acontecimiento histórico, en el año 301, doce años antes de que el Edicto de Milán proclamara la libertad religiosa en el Imperio Romano, condicionará el futuro de un pueblo cristiano, asilado en medio del Islam, que tampoco mantiene lazos estrechos con el Papa, ya que desde el año 373, la Iglesia armenia gregoriana mantiene su independencia hasta nuestros días; el segundo gran acontecimiento en la vida de Armenia es el invento del alfabeto, en el año 406, por un monje llamado Mesrop. Una religión nacional y una cultura nacional son las piedras angulares de la unidad armenia a lo largo de su ajetreada historia. Estos dos pilares serán también el origen de la desgracia de los

El autor, acompañado por su esposa, es recibido por el Rey de España.

armenios, como escribía Morgenthau, embajador de Estados Unidos en Constantinopla en el año de la gran matanza: 'por mil quinientos años vivió en Armenia, una pequeña isla de cristianos, rodeada por pueblos atrasados, de religión hostil y de raza enemiga. Su larga existencia ha sido un martirio sin fin. El territorio que habitan es el eslabón que une a Europa y Asia, y todas las invasiones asiáticas —sarracenos, tártaros, mongoles, kurdos y turcos— han pasado por este país pacífico. Durante todo este período, los armenios se han considerado europeos, no asiáticos. De hecho hablan un idioma indoeuropeo...'"

También incorpora dos documentos muy importantes en reconocimiento del genocidio perpetrado por los turcos contra nuestro pueblo. Son los siguientes:

"A la prefectura de Alepo: Ya se ha comunicado que el gobierno ha decidido exterminar totalmente a los armenios, habitantes de Turquía. Los que se opongan a esta orden no podrán pertenecer ya a la administración. Sin miramientos por las mujeres, niños y los enfermos, por trágicos que puedan parecer los métodos de exterminio, sin escuchar los sentimientos de la conciencia, es necesario poner fin a sus existencias...."

El ministro del Interior, Taleat. 13 de septiembre de 1915

El segundo documento son las palabras pronunciadas por Adolfo Hitler, el 22 de agosto de 1939, cuando se dispone a invadir Polonia. Se las dirige a Hermann Goering y a otros jefes militares del III Reich: "Nuestra fuerza debe apoyarse en nuestra rapidez y brutalidad. He dado orden a las unidades especiales de las SS para que acudan al frente polaco y maten sin piedad a hombres, mujeres y niños. ¿Quién se acuerda ahora del exterminio de los armenios?"

Por otra parte, en uno de los capítulos, denominado "Testigos del genocidio" da a publicidad una serie de cartas que llegan como consecuencia de notas que Gurriarán envía a instituciones y diarios de la Diáspora, entre ellos, nuestro semanario, para pedir información y conectarse con hombres y mujeres que hayan presenciado y sufrido la Gran Masacre.

Por último, el autor logra su objetivo: entrevistarse con quienes provocaron el atentado que le hizo padecer meses de sufrimiento y recuperación. Pero, su móvil no es la venganza sino tratar de convencerlos de que el medio más adecuado para la resolución de la causa armenia es la no-violencia.

Esta es, en líneas generales, la situación que plantea "La Bomba", obra que se ha transformado en un verdadero suceso literario, puesto que, publicada por Editorial Planeta, en mayo del año pasado, ha debido hacerse una segunda edición el pasado mes de julio, y ya lleva 9.000 ejemplares vendidos.

Gurriarán, añade al relato, de corte psicológico por momentos, rasgos costumbristas del pueblo armenio.

"La Bomba" es, además de un documento o un llamado a la paz, un acto de fe de un personaje que no se deja vencer por circunstancias adversas ante una situación límite.

DIANA DERGARABETIAN

Una gran fábrica de alfombras

Durante mi reciente viaje a España, Francia, Australia y los Estados Unidos. La diversidad de calidades alcanza a la cantidad de treinta tipos de tejidos, basándose las mismas en la cantidad de nudos por metro cuadrado, estando la variación entre 21.000 y 160.000 nudos, resultando por lo tanto a mayor cantidad de nudos, mejor calidad. Los dibujos de los dibujos se realizan en la misma fábrica y son de estilo persa, francés, chino, incaico y moderno. Luego de admirar las obras de arte allí expuestas, pregunté quién había sido el organizador de la fábrica y se me informó que fue el Señor Haig Shahinian, de origen armenio, quien prestó desinteresadamente su colaboración desde sus comienzos. La inauguración de la fábrica tuvo lugar el 24 de enero de 1954, contando entonces sólo con cinco tejedoras. Actualmente, dirige el establecimiento el señor Carlos Ernesto Della Lasta.

Fermin Estrella Gutiérrez
Buenos Aires, diciembre 1982

MUSICA OTOÑAL

de Silva Gabudikian

Con la espada te atacaron,
mas tú, con claustros y libros los bendijiste.
A cambio de tu vida y tus bienes,
salvar los pergaminos preferiste.
El hombre y el mundo ante tí
en el pecado inmersos,
tú con palabras de Naregatsi,
rogaste el perdón de sus pecados.

Estando tú, firme y vigoroso
creaste tus himnos y las palabras,
junto al Monte Masis,
otro Masis en tu alma creaste.
Era poca tu tierra y muchas tus piedras,
y más que las piedras eran tus muertes,
venciendo a la muerte y las rocas,
labraste tus cruces de piedras sagradas.

Versión castellana del
Dr. Yeprad Bayramian

DR. NORBERTO KIDJEKOUCHIAN Psiquiatra

Jefe "Sala 1" del Hospital Psiquiátrico José A. Esteves
Psicoterapia - Psicofarmacología - Tratamiento de familia
- de pareja - de perturbaciones emocionales - Temores
- angustia - depresión - alcoholismo
HEREDIA 1190 PB. B. CAPITAL
Somellera 455 ADROGUE
Solicitar hora 611-2492

Su café molido
al gusto oriental

"Gran Visir"

Boedo 510 Tel. 97-4763

RIGAR'S
"Amistad exclusiva"

AUDICION RADIAL
"LA VOZ DE TEKEYAN"
CX46 RADIO AMERICA DE MONTEVIDEO
Domingos de 10.15 a 11 hs.

AÑO II N° 10

EDITORIAL:

PARA SEGUIR SIEMPRE ADELANTE

Generalmente, con la llegada del nuevo año, comienza un periodo esperado por la mayoría de las personas, que abarca por lo menos dos meses (los primeros) y en donde se encuentran precisamente los días correspondientes a las ansiadas vacaciones; al descanso absoluto, del alto en la marcha para retomar fuerzas y continuar las actividades luego: estudiar o trabajar, entre otras cosas.

Si toda la gente aprovechara esos días de vacaciones para realizar, en verdad, un alto en el camino, un serio reposo, y se "descolgara" de todo (por utilizar un término vulgar pero gráfico) retomaría el año con mayor afán y espíritu renovado, o sea con ganas, fresca y serenidad.

Pero, en realidad, no todos (cada vez menos) son los que disfrutan de sus vacaciones (aunque esto signifique un traslado necesario hacia otro lugar del que vivimos a diario) sino que simplemente cambian de rutina, de la casera a la veraniega, pero sin que varíe en absoluto el ordenado desorden emocional y mental que arrastramos segundo a segundo.

Las vacaciones no sólo son para cambiar de escenario (en vez de ir todos los días a la oficina, vamos como autómatas a la playa o las sierras) y soltar el físico (haciendo algún tipo de deporte) sino que principalmente debemos aprovecharlas para descansar nuestras cabezas agotadas, descargar tensiones, relajarnos mentalmente y volver a pensar fríamente en todo, tranquilamente, con sabia serenidad (casi metódicamente) disfrutando recién entonces del paisaje, del tiempo libre, de un deporte o un buen espectáculo. Reunir y renovar fuerzas para encarar "con todo" el nuevo año, sin viejas rutinas y sin ningún tipo de stress y sí con muchas ganas y voluntad emprendedora, para seguir siempre adelante. Pienso que vale un esfuerzo para lograrlo.

Todos debemos intentarlo, no sólo por nuestro propio bien, sino por el de todos, el de nuestro país y sus intereses, en éste, su año de definición democrática; y como armenios, recordemos que hay mucho por hacer, por dar.

Razones más que válidas ¿no?

ARMENIG: Agasajo a la promoción 1982 del Instituto Marie Manoogian

Foto: M. Keskiskian

Como es costumbre de todos los años, la Asociación Cultural Tekeyan invitó a la sede de la asociación a los egresados de quinto año del Instituto "Marie Manoogian", esta vez, por intermedio de su agrupación juvenil "Armenig".

Dado el grado de acercamiento entre los jóvenes de la agrupación y los visitantes, se llevó a cabo una reunión muy familiar en la que se recordaron viejos tiempos colegiales y se intercambiaron opiniones acerca del futuro de los flamantes bachilleres.

Durante la reunión habló el Sr. Vartan Shahinian, en nombre de la Asociación Cultural Tekeyan.

El lunch finalizó con un cálido brindis por las fiestas y con sinceros augurios de éxitos para el corriente año.

ՀԱՇՈՒՆՏՈՒՈՒԹԻՒՆ

Դեկտեմբեր 1981 վերջին օր, շատ արեւ, տօնական տրամադրութիւն եւ ամենէն վեր, Նոր հոբիզոններու յոյսեր արթնցնող գեփիլունէն յառաջացած թարմ զգացումներ: Նոր տարին կը մօտենայ, կարեւոր անոնց համար կ'ակնկալեն:

Այսօր, Դեկտեմբեր 1982ի առաջին օրը: Շատ արեւ, տօնական տրամադրութիւն, եւ նորէն, ամենէն վեր, նոր հոբիզոններու յոյսեր արթնցնող գեփիլունէն յառաջացած թարմ զգացումներ:

Այսօր եւս կը մօտենանք նոր տարիի մը, աւելի կարեւոր անոնց համար որ կըստատենք ալ աւելի լաւ բաներ կատարուին:

Անցնող Դեկտեմբեր մեկէն մինչեւ այսօր շատ բաներ կատարուեցան, անցան, որոնցմէ մէկ քանին մեկնած են եւ ուրիշներ տակաին կենսունակ են, ուրիշ մէջ են կամ դիպու ալ մտորութիւն: Վերջնականապէս անցածները անոնք են որոնք իրականութեան մէջ շատ արժէք չունեցան կամ ցանկացում արդիւնքը չտուին: Ի փոխարէն, եղան եւ դեռ կան, գործեր, գործունէութիւններ, գրութիւններ, խօսքեր որոնք կը պահեն իրենց այժմեականութիւնը ոմանք անմոռանալի, հետաքրքիր, եւ արժէքաւոր փիւղի կամ ոչ:

Եւ ճիշտ այդ եղելութիւններն են (լաւերը եւ միւսները) որոնք, ընդհանուր ամսամբ կը կազմեն գործը, աշխատանքը, որ իր հերթին, արդիւնք մը կու տայ:

Արմենիկը, իր առաջին իսկ քայլերէն, իր առջեւ յստակ, իր-

կան, հիմնական եւ անվերապահ նպատակներ դրած է, որոնց հասնելու համար ունի նոյն վճռակամութիւնը:

Կը խորհենք թէ որեւէ նպատակի հասնելու համար անհրաժեշտ են համաշափ, համապատասխան միջոցներ՝ այդ ուղղութեամբ:

Թէքեան Մշակութային Միութեան Արդենիկ խումբը շարժման մէջ է դրուած - եւ որոշ նպատակներու հասած է արդէն, ուրիշներուն շուտով կը հասնի - նոր ծրագիրներ կազմած է, շատ աւելի բնասնորոշեամբ աւելի տիմամբ, օգտուելով ձեռք բերուած փորձերէն: Սակայն չենք մոռնար որ տակաին ընկիւններ շատ են, շատ բան կալ կատարելու եւ տալու:

Կը խօսինք աշխատանքի եւ արդիւնքներու մասին: Ուղիղ է ամփոփել զանոնք միակ նախադասութեան մը մէջ եւ հարց տալ թէ այդ աշխատանքները եւ արդիւնքները մեր նպատակներուն կը համապատասխանէ՞ն արդե՞ր: Կը կարծենք թէ այո, սխալ չէ եղած մեր կատարածը, եւ պարտաւոր ենք զանոնք շարունակել աւելի մեծ եռանդով եւ հետեւողականութեամբ, մեր նպատակներուն յարատեւման համար, ձեզի համար, ամբողջ հայութեան համար:

Արմենիկ 1982 թուին ունեցաւ որակաւ արդիւնք: Ընդհանրապէս թոյր անոնց ուրբեր հաւատացին մեզի եւ նեցուկ եղան մեր աշխատանքին:

HISTORIA DE LAS TRADICIONES NAVIDEÑAS

Año tras año, durante las tradicionales fiestas navideñas todas las casas se ven adornadas por guirnaldas, luces de colores y en especial, arbolitos de Navidad. En general la mayoría de las personas no conoce la historia de dicho arbolito; historia de vieja data y que se remonta a la Europa, esencialmente la zona del Norte. Es precisamente en esos territorios nórdicos, en donde se encuentra, en abundancia, todo tipo de coníferas, como las que representan tales árboles de Navidad. Durante las fiestas, la gente adornaba los árboles nevados con guirnaldas y motivos típicos y, a la vez, dejaba sus regalos al pie de los mismos o bien en sus simétricas ramas.

Esta costumbre fue replantando a la que hasta ese entonces era la tradicional y la que realmente se ajustaba a los relatos bíblicos, la del pesebre.

Es por eso que hoy en día generalmente se le ha dado más cabida al arbolito, que al pesebre en sí.

Otro personaje infaltable en estas fechas y del que tampoco se conoce su historia, es el tierno y bonachón Papa Noel o Santa Claus.

También hace mucho tiempo en Europa (presumiblemente en Amsterdam) vivía un señor mayor muy rico y generoso, al que todos conocían como Nicolás.

Los lugareños acostumbraban siempre a dejar sus zapatos en la entrada de la casa, sin que esto constituyera algún hecho significativo o alusivo a algo en especial.

Era simplemente una costumbre, que Nicolás aprovechaba en las fiestas para colocar sobre ellos (los zapatos) diversos regalos, merced a su generosidad y bondad, y solamente cuando no encontraba zapatos en el umbral de alguna casa, dejaba caer sus regalos por las chimeneas.

Con el tiempo, Nicolás se empobreció y la gente en reconocimiento a su gracia bondadosa y su buena fe, lo llamó San Nicolás. Como dijimos anteriormente a San Nicolás también lo conocemos como Papá Noel; o sea Papa Navidad, ya que Noel es Navidad, dicho en francés.

Pero volvamos al pesebre en sí. El término pesebre proviene del latín praesepeum (praes: adelante y saepes: recinto). Indica establo o pesebre.

Según las sagradas escrituras fue en un pesebre donde Jesús nació (conf. Lucas 2, 6-7; Lucas 2, 16).

Dentro de nuestras tradiciones navideñas, solemos armar en nuestros hogares un pequeño pesebre. Es una forma de representar nuevamente el nacimiento de Jesús. Y así también lo entendieron quienes fueron los primeros en reconstruir el misterio del nacimiento.

Se atribuye a San Francisco de Asís la construcción del primer pesebre, alrededor del año 1220, en el cual se apareció Jesús bajo el aspecto de niño. Este hecho tuvo el efecto de universalizar el pesebre.

El siglo XVIII marcó el apogeo de esta representación religiosa, en la cual debía existir profundidad, figuras en estatuillas y detalles.

Suele incluirse en el pesebre la figura de los tres reyes magos, aunque el número de tales reyes pertenece a la tradición popular y no evangélica, ya que no se menciona la cantidad (Mateo 2, 1-2).

CUENTO DE DESPEDIDA DE 1982: LOS SILENCIOSOS INTRUSOS

La ciudad, llena de luces y arbolitos de Navidad... Enframó, en una casa, un 31 de diciembre. Dentro de pocos minutos, se oirán las campanas de la iglesia cercana, marcando la llegada del nuevo año.

Mientras esperan ese momento, los niños juegan en los rincones, preguntando la hora todo el tiempo. Las mujeres de la casa llenan la mesa, humildemente, en la medida de sus posibilidades; los hombres discuten acalorados sobre temas de la realidad nacional. Y el abuelo... medita en silencio, fijando la vista en un punto; allá muy lejos. Miramos hacia ese punto, y nos parece que se refleja en él el Monte Ararat, altivo frente a una guerra.

Ya faltan solo dos minutos para el brindis. Todos se acercan a la mesa, toman sus copas, y le dan la palabra al abuelo, quien, con lágrimas en los ojos, les dice:

"Debo despedir al año 82, con lágrimas y sonrisas.

Las lágrimas son debido a los sucesos acontecidos este año. A la guerra, a la inestabilidad económica y a algo que nos preocupa constantemente... nuestro

Monte Ararat.

Pero Dios, dibuja una sonrisa en mi rostro porque con este nuevo año que se inicia me renueva la fe, me da esperanzas, en mi país, en la Argentina, donde mis hijos y nietos, vivirán su futuro, en el engrandecimiento de esta Nación; esperanzas en la paz en todo el mundo, en la felicidad de la gente; en eliminar la pobreza y la idea de que el Ararat sea devuelto hacia su patria, Armenia...

Levantemos nuestras copas. Alcemos nuestra mirada hacia Dios, nuestro Señor, y agradezcamos por un año más de vida."

Nadie nota nuestra presencia. Dejamos las copas sobre la mesa, salimos a la calle con los ojos llenos de lágrimas, cargados de emoción por aquellas palabras que acabamos de oír. Y el más pequeño de los nietos, sentado en el umbral, nos pregunta: ¿Y ustedes quiénes son? ¿Qué hacían en la casa del abuelo?

Nos miramos, no conocemos la respuesta. Lo besamos en la frente, y nos apartamos deseándole un feliz año nuevo.

FABIANA KAPELIAN

NAV REVEL BAU

La fiesta de la Navidad, ocupa en orden de importancia de las festividades cristianas el segundo lugar, luego de las Pascuas de Resurrección.

Hasta alrededor del año 335, toda la Iglesia Cristiana festejaba la natividad el 6 de enero, que tenía dos partes sobresalientes.

En primer lugar, simbolizaba la venida de Cristo al mundo, recordación de los acontecimientos que complementaron esa venida, como ser la glorificación por parte de los ángeles y la adoración de pastores y magos.

En segundo lugar y teniendo como base la fecha del 6 de enero, se llevaba a cabo una serie de conmemoraciones que duraban tres días, del 5 al 13. El acto central tenía lugar el día 6 como día recordando la Natividad, la Ascensión Divina y el Bautismo. En esa época, se bautizaban a los nuevos cristianos.

En ese momento de la historia la Iglesia Cristiana todavía no se bautizaba

Primera presentación del Grupo Teatral

El jueves 16 de diciembre ppdo., la Unión Patriótica Armenia de Marash, realizó su cena anual, que en esta oportunidad tuvo una característica especial, puesto que participó de la misma el grupo de teatro "Karun", recientemente formado.

Este grupo, que cuenta con la dirección de los actores Silvia Kalfayan y Daniel Alvaredo, deleitó a los presentes con la representación de un clásico de la literatura universal "Las preciosas ridículas" de Molière.

El elenco, por orden de aparición estuvo integrado por: Garo Bedoyan, en el rol de Ricardo;

Claudio Yelanguedian, como Alejandro; Fabiana Kapelian, representó a María; Patricia Naldjian, como Magdalena; Gabriela Kanzabetian, en el papel de Catalina; Juan Carlos DerKrikorian, como Marotte; Jorge Vaneskeheian, en el personaje de Mascarilla y Pablo Chinchinian como Jodelete.

La dirección general y la adaptación de la obra estuvieron a cargo de Silvia Kalfayan y Daniel Alvaredo. Por su parte, Patricia Naldjian y G. Kanzabetian fueron los asistentes de dirección y la musicalización correspondió a Daniel Alvaredo y C. Yelanguedian.

Una excelente y voluntariosa dirección, una acertada escenografía y el buen trabajo de los actores, hicieron que el público quedara muy conforme y contento, hecho que demostró con un prolongado y cálido aplauso.

Al término de la representación, la Sra. Silvia Kalfayan agradeció a la U.C.A. de Marash por haber brindado todos los medios posibles para la representación y por haber confiado en el grupo. Luego una invitación a todos los jóvenes que quisieran tomar clases de teatro, a partir de marzo del corriente año.

ANUSH
Medias-Lencería
Santa Fe 1420
Tel. 41-7412
Buenos Aires Argentina

La Porteña CIA Arg. de Seg. S.A.
La Holanda Sudamericana CIA de Seg. SA
JUAN EDUARDO VIDAL
ASESOR DE SEGUROS
VIDAL y ASOCIADOS
LAVALLE 648 5°
Tel. 392-6336
5567-6424

VENTA DIRECTA DE FABRICA
ZAPATILLAS
CASA 100 PIES
20% DE DESCUENTO
A COLEGIOS ARMENIOS
JAGUAR - ATILA - TENBASK - EL SIMBOLO - REAL SPORT
Av. Maipú 495 Vicente Lopez
Inst. Privado Marie Manoogian • Fund. Educ. Jrimian
Inst. Educ. San Gregorio Iluminador • Colegio Armenio
Vicente López • Inst. Incorp. Isaac Bakchellian • Colegio
Arzruni • Instituto Mekhitarista.

DAD, ACION Y ISMO

separado y se la consideraba una unidad. El extenso Imperio Romano había establecido cuatro Patriarcados en Jerusalen, Alejandria, Antioquia y Roma, agregándole luego el de Constantinopla. Ellos se ocupaban de la administración de las necesidades de las comunidades cristianas de las diferentes zonas.

Alrededor del año 335, el Patriarcado Romano separa la festividad de la Natividad, de las de la Revelación Divina y el Bautismo, y la fecha del 6 de enero la traslada al 25 de diciembre, ya que en esa fecha se celebraba una festividad muy importante dentro del Imperio Romano, dedicada a un dios pagano, y con esto se pretendía desenterrar esa conmemoración, y darle carácter cristiano a ese día.

Solamente la Iglesia Apostólica Armenia es la que mantiene esa costumbre antigua de la Iglesia Cristiana, festejando el 6 de enero en una unión indisoluble la Natividad, Revelación y el Bautismo del Salvador.

Navidad en Etchmiadzin

Yo soy una de las 22 exalumnas de la promoción 1981 del Instituto Marie Manoogian que gracias a nuestros padres, pudimos viajar a la Madre Patria. Tuvimos la suerte de pasar la Navidad allí junto a nuestro pueblo. Por eso quiero contar un poco de nuestra experiencia.

La Navidad en Armenia, como en muchos otros países tiene un carácter festivo muy especial. La gente se prepara desde temprano para este acontecimiento. Por las noches, concurre a la plaza central (en Eretan), donde es posible percibir en sus rostros las esperanzas y anhelos por un mundo lleno de paz, amor y felicidad. Un gran árbol de Navidad y música alusiva a la fecha constituyen el escenario alegórico que alimenta sus espíritus.

Por otra parte, un numeroso público, la mayoría de ellos niños, asiste a las distintas funciones que se exhiben. Nosotros fuimos a la Filarmónica donde pasamos un buen momento compartiendo la alegría de aquellos niños, a quienes desde siempre, los sentimos como nuestros hermanos. Pero el día más emocionante fue el 6 de enero, cuando fuimos a Etchmiadzin.

Cuando llegamos, ya había una multitud impresionante. Podía sentirse el clima de ale-

gría y fe característico de esta época del año. Por donde quiera se mirara, tanto en el interior de la iglesia, como en los patios de sus alrededores se podía ver gente. Era cautivante ver la cantidad de jóvenes, ancianos, personas de todas las edades, muchos de ellos provenientes de distintos pueblos, que se amontonaban para encontrar un lugar desde donde escuchar la Santa Misa. No podré olvidar nunca el momento en que vi entrar a Su Santidad Vazken I a la Iglesia. Nosotros entramos detrás de él y nos ubicamos delante del altar.

Pero, el momento más importante de ese día fue para nosotros, cuando uno por uno tomamos la comunión de manos del Catolicós.

Ver la mayoría de nuestro pueblo reunido allí, esperando recibir con mucha fe dentro de sus almas a Nuestro Señor, escuchar como acompañaban con sus voces al coro y oír las campanas que todavía resuenan en mis oídos fue el espectáculo más maravilloso que haya presenciado.

Esta es una parte de la gran experiencia que pudimos vivir gracias a nuestros padres y a la colaboración de la U.G.A.B.

ANDREA KALAJIAN

SANGRE Y TRADICION

La tradición es, dentro de un pueblo, el factor que lo caracteriza y distingue de los demás. Dentro del pueblo armenio, existen muchas costumbres que, en cuanto a las fechas, lo diferencian de los demás, como por ejemplo, la celebración del nacimiento de Nuestro Señor Jesucristo o la conmemoración del "Día de la Madre". Estas, se han mantenido a lo largo de generaciones, que nos las han proyectado a través del respeto y la práctica de las mismas. De esa manera, han llegado a nosotros, a la "nueva generación".

Todo esto nos conduce a pensar que el seguimiento de estas costumbres nos demuestra una continuidad de ideas que son reflejadas aún actualmente. Es decir, las enseñanzas, las doctrinas transmitidas, las instituciones formadas, contribuyen a mantener viva una llama que se encuentra en cada uno de nosotros. Esa llama está formada por una cultura, una religión, una lengua, usos y costumbres. Todos estos factores contribuyen a formar uno de los fundamentos característicos en los que se basa la vida de un pueblo. Este fundamento es la tradición. Este enlaza simultáneamente el pasado, el presente y el futuro de toda comunidad dando, como resultado, la conservación de la raza.

Por lo tanto, desde el momento en que practicamos ciertos hábitos o costumbres, estamos dando una continuidad a la tradición legada por nuestros antepasados, con lo cual seguimos avivando y alimentando nuestros sentimientos.

De todo lo expresado, deducimos que la tradición y el querer constituyen la sangre de una comunidad; sangre, que la hace avanzar a través del tiempo y sobrevivir a pesar de los obstáculos que se le presentan en el transcurso de su historia.

Al tener presente todo esto, de pronto nuestro espíritu se aviva y se rebela; y justamente por ello, queremos seguir sabiéndonos y llamándonos armenios.

Todo lo referido al mantenimiento de nuestra tradición no se logró fácilmente, ni aún lo es, pero, recordemos que poseemos una sangre que nos caracteriza; una llama que quisieron borrar, pero, pese a muchos sufrimientos y gracias a la perseverancia persistió, persiste y Dios quiera que siga así para siempre.

ANDREA BASMAJIAN

"XARUN" en Marash

BRINDIS DE FIN DE AÑO EN LIGA

Continuando con la crónica de actividades y reuniones de fin de año, el día 23 de diciembre ppdo., la Liga de Jóvenes de la Unión General Armenia de Beneficencia organizó una reunión para despedir el año, a la cual invitó a todas las agrupaciones juveniles armenias de Buenos Aires.

Luego del brindis, la velada transcurrió en medio de charlas e intercambios de opiniones sobre actividades realizadas y futuras, con un acercamiento espontáneo entre gente joven y

de iguales propósitos.

En suma, una reunión amena que contribuye al acercamiento y confraternidad entre ins-

tituciones que, de la mano, pueden conseguir el propósito de engrandecimiento de la raza y la cultura armenias.

VAGANIAN LIDERA EL TORNEO DE HASTINGS

El gran maestro de ajedrez armenio, Rafael "Rafiq" Vaganian encabeza el Magistral de Ajedrez de Hastings.

Vaganian lleva cuatro puntos y lo siguen Murel, quien suspendió con Lein, y Ftacnik, ambos con 3,1/2.

En la sexta ronda, que se disputaba al cierre de esta edición, Vaganian suspendió su partida con Kovaclevic. A pesar de ello, el ajedrecista armenio sigue al frente del torneo.

NOVEDADES MUSICALES

ARTISTAS DE ARMENIA:

La UNION GENERAL ARMENIA DE BENEFICENCIA ha de presentar por las ondas de L.R.A. y Radio Nacional en 870 kgtr. tres recitales especialmente grabados por las solistas: KARINE OHANIAN (Piano), HRATCHIA HARUTIUNIAN (Violín) y MELANIA APOBIAN (Soprano), estos últimos acompañados al piano por Kariné Ohanian.

Estos programas saldrán al aire los lunes 10 y 17 de enero de 1983 a las 19,30 HORAS. Recomendamos escuchar estos recitales, por la calidad de solistas y las selectas páginas que han de interpretar.

Deseo hacer llegar, por intermedio de este semanario, mis más sinceros agradecimientos, a todos los diarios, audiciones radiales, a todas aquellas personas e Instituciones que han colaborado, para dar feliz término a mis audiciones radiales, sin otro anhelo, que el de la difusión de la música y cultura de Armenia. Asimismo, hago un llamado a todas las personas que dispongan de discos o cintas grabadas, tengan a bien facilitarlas, para su posterior difusión por las radios. Llamar al R.E. 766-1745 y 48-9343. Me despido con un hasta siempre, esperando contar con vuestra amable audiencia y colaboración.

SARKIS KABADAIAN

Asociación Cultural Tekeyan

ARMENIG

Jornadas de Mesas Redondas
"Introducción al Ser Nacional Armenio"

BUENOS AIRES: Lunes 22 hs.
CORDOBA: Miércoles 22 hs.

NO ALINEADOS UNA APROXIMACION DIFERENTE

Es saludablemente llamativo observar cómo se discuten y debaten los temas prioritarios y las nuevas proposiciones políticas en Colombia. Es realmente reconfortante presenciar cómo diversos grupos, personalidades y diferentes medios de comunicación se hacen eco y participan activamente en el debate de dichos temas. Pero es también interesante percibir cómo las discusiones adquieren un carácter personalista y moralista. A las argumentaciones en pro o en contra de la afiliación colombiana a los "no alineados" parece ocurrirles lo mismo que a la propuesta del doctor Alfonso López Michelsen sobre la adhesión del país a la social-democracia. Las propuestas se "corporizan" en las virtudes o defectos del emisor de las mismas, y se plantea si es moralmente justo unirse a corrientes internacionales de acuerdo con las bondades de las personalidades "visibles" que parecen "manejarlas". Nada más contraproducente en política. Las decisiones históricas de un país, medidas estrictamente por criterios y valores morales, terminan generalmente por esterilizar tales decisiones o producir notables fracasos políticos.

El tema "no alineados" se encuentra en plena efervescencia, aunque ya alcanzan a divisarse ribetes cuasimoralistas en el debate. Hoy, los "no alineados" no representan la "nobleza" de ideales de sus padres fundadores, Nasser, Tito y Nehru (sin olvidar al líder de Ghana Kwame Nkruma, quien también participó de la famosa reunión en Brienl en 1960). Ayer, era una organización equidistante de Estados Unidos y la Unión Soviética, algo romántica pero básicamente sana y valerosa. En la actualidad, es centro de un "contubernio cubano-soviético" que ha degradado las nobles intenciones de sus iniciadores y bastardizado los postulados esenciales del movimiento. Sin embargo, esta visión negro-blanco no sólo no permite observar la variación del gris, sino que se convierte en una aproximación maniqueísta que no da respuesta a dos interrogantes elementales: ¿qué significa y cuál es el verdadero sentido y dirección del movimiento "no alineado"? Y ¿por qué no adhirió Colombia (u otro país latinoamericano con la excepción de Cuba) a tal movimiento en el momento en que era un baluarte moralmente justo, pero sí lo desea hacer ahora cuando se ha desvirtuado el móvil principal de los "no alineados"?

Un análisis desapasionado del movimiento no alineado requiere de una visión dinámica e histórica de su formación y posterior desarrollo. Un ángulo más preciso para evaluar su devenir es considerar las propuestas de dicho movimiento desde sus orígenes.

Los "no alineados" hacen como una opción internacional para el Tercer Mundo en un escenario mundial segmentado en dos bloques rivales. Ya en la Conferencia de Bandung (1953) —antesala de la formación del movimiento "no alineado"— se plantean las tres cuestiones fundamentales que ocuparán la agenda básica del movimiento: a) la situación de los pueblos dependientes y coloniales, b) el desarrollo económico y c) la paz y desarme internacional. Observar el ordenamiento de este temario posibilita comprender la no participación de los países latinoamericanos (con la excepción de Cuba) en los congresos del movimiento hasta la Conferencia de Argel en 1973. El objetivo primario de los "no alineados" durante la década de los sesentas era apoyar el proceso de decolonización, autodeterminación y respeto de la soberanía de los nuevos territorios independientes de África, Asia y el Caribe y paralelamente intentar lo que podríamos llamar un "espacio de neutralidad" para los países emergentes, durante la etapa más intensa de Guerra Fría (metas claramente presentes en las reuniones de

Belgrado, El Cairo y Lusaka). Nuestro continente vivía en esos momentos una realidad completamente diferente. Los países hemisféricos habían logrado su independencia y total soberanía durante la primera mitad del siglo XIX, y por diversos motivos se encontraban más identificados y alineados a la posición norteamericana en su conflicto bipolar con la Unión Soviética. Por ello, la decolonización no era un tema que nos atrajera. Era algo distante y superado. Mientras tanto, la neutralidad era difícil de lograr dado el intrincado y tenso cuadro internacional y regional. Allí radican las dos razones de la ausencia latinoamericana en el movimiento "no alineado".

Ahora bien, a partir (en especial) de los setentas y con el advenimiento del proceso de distensión o detente, el crecimiento significativo de las diversas economías en desarrollo, las nuevas y crecientes necesidades nacionales y regionales, el comienzo de una crisis de envergadura en la economía mundial y el fin del colonialismo tradicional, el tema más acuciante e importante para el conjunto del Tercer mundo fue la reestructuración de un orden económico más equitativo y justo. De allí, que en la Conferencia de Sri Lanka (1976) se expresan con mayor énfasis las divergencias norte-sur y las necesidades de un acercamiento sur-sur para promover una actitud conjunta vis-a-vis el mundo desarrollado e industrializado. A su vez, los planteos de la IV Unctad de Nairobi, Kenia (3 al 28 de mayo de 1976) responden básicamente a los lineamientos señalados por el Grupo de los 77 que se conforman en su mayoría con los miembros "no alineados" en pos de un orden económico que correspondiera a los intereses de los países menos desarrollados.

Es en estos momentos cuando se da la "entrada" de los países latinoamericanos en el movimiento de los "no alineados". Hay intereses específicos y situaciones coyunturales e históricas concretas que permiten tal ingreso. La preocupación por un Nuevo Orden Económico Internacional se torna en una preocupación generalizada para todos los países en desarrollo (recordar que los ítems principales de este NOEI desde la perspectiva del Tercer Mundo corresponden a los problemas relacionados con las materias primas, en especial la creación de un fondo común para el financiamiento de reservas estabilizadoras de productos, el acceso de las manufacturas locales a los mercados de países industrializados, los problemas de la transferencia tecnológica, el financiamiento externo, el rol de las multinacionales, etc., que de alguna manera u otra y con diferente intensidad afectan a todas las economías subdesarrolladas). Existe un consenso casi global que los dilemas del desarrollo no pueden solucionarse unilateralmente o a través de simples relaciones bilaterales con las potencias mundiales.

En este contexto y dado el actual nivel de tensión internacional y la impresionante carrera armamentista desatada, es muy factible que la próxima reunión de los "no alineados" (sea esta en Bagdad o Nueva Delhi) otorgue prioridad a la tercera cuestión —paz internacional y desarme— dentro de su agenda característica. Obviamente, este tema también responde a un interés global, que el Tercer Mundo abandera en pos del relajamiento de tensiones y las posibilidades de una convivencia más pacífica entre los diversos sistemas socio-económicos. Pero ello no significa que se dejen de lado otros temas que hacen al origen y desarrollo del movimiento "no alineado". Lo que varía es el énfasis y el ordenamiento de prioridades según el momento histórico particular.

Más ésta no pretende ser una simple exposición pragmática de los "temas-leit motiv" del movimiento "no alineado". Hay motivaciones políticas e ideológicas que

ՄԵՐ ԻՆՔՆՈՒԹԻՒՆԸ

Երբ լուրը ստացանք Մայր Հայրենիքին խոսք մը ան-
անի արուեստագետներու ժամանակուն մասին մեծ
խանդավառութիւն առաջացաւ մեր գաղութին մէջ: Պիտի
չխօսիմ Արիւնքին մէջ կատարուած շրջագայութեան
մասին, այլ կը նախընտրեմ խորանալ այդ այցելութեան
մեզի համար ունեցած նշանակութեան մասին:

Բոլոր ժողովուրդները մէկը միտեն կը տարբերին
իրենց մշակոյթով, որը կը հանդիսանայ համայնքի մը
մտաւոր եւ հոգեւոր հարստութիւնը, որու վրայ կը կա-
ռուցուի ժողովուրդի մը անցեալը, ներկան եւ ապագան:
Հայերս բազմադարեան մշակոյթ ունեցող ժողովուրդ
ենք, եւ այդ թոյլ կու տայ մտածելու որ, չնայած մեր
հանդիպած բոլոր խոչընդոտներուն, մեր ոգին կենդա-
նի մնաց: Եւ, մեր անգամ գեղարուեստա-մշակութային
նորին անոր արտայայտութիւնն է, եւ անոր համար է որ
շարունակ կը պայքարինք կենդանի պահել մեր լեզուն,
չարունակ կը պայքարինք կենդանի պահել մեր լեզուն,
սովորութիւնները, սահմանները եւ ար-
եստը: Այս ամէնը, մեր էութեան արմատները կազ-
մելն զատ, մեր գոյատեւման կարեւորագոյն միջի ուժը
կը հանդիսանան:

Բազմաթիւ եւ դժուար իրադարձութիւններու դէմ, մեր
սահմանութիւնները ինքնապաշտպանութեան միջոցներ
եղան մեզի եւ կրցանք գոյատեւել իբրեւ ազգ անոնց
մտաւոր արժեքներուն շնորհիւ:

Ազգի մը մշակոյթը իր ինքնութեան խորհրդանշանն է:
Եւ, չընդհատող արժէքն է որու մէջէն կարողացող ան-
ինքնութիւն չունեցող ժողովուրդ մը, ձուլման կամ պատ-
մական անցեալը չի իշխու պարագային չի կրնար գոյա-
տեւել քանի որ դէն նետած է այն հիմքերը որու վրայ
կազմուեցաւ ինք:

Միևիւրէի մէջ ապրող հայերուս համար այս արուես-
տագետներու այցելութիւնը, ազգի մը անցած ուղին վե-
րահաստատելու ձգտող միջոցառում մը եղաւ: Մեր
պատմութեան մէջ մեր Մայր Հայրենիքը աշխարհագր-
րակաւ շատ փոփոխութիւններու ենթարկուեցաւ. սակայն
երբէք տաղանդաւոր անհատներու պակասը չունեցաւ:
Անհատներ, որոնք ընթացան մեր մշակոյթի արդէն բաց-
ած արահետներով կամ բացին նորանոր ճամբաներ:
Եւ այսպէս, տարիներու անցումով ի յայտ եկան նոր ար-
ժէքներ որոնք շարունակեցին իրենց վարպետներու ըս-
կուած գործը, հարստացնելով ապախում մը մշակոյթը,
սպով մեր ժողովուրդին ինքնութիւնը անհատականու-
թիւնը:

ՎԻՔՅՈՒՐԻԱ,
ԹԱՐԳՄ. Տ. ԿԱՀՎԵՋԵԱՆ

juegan un rol importante en la configuración de esta
organización. Sería burdo desconocer esta realidad.
Como también sería erróneo sobrecalificar lo "político"
entre los "no alineados". Este movimiento surgió y se
desarrolló como aglutinación de naciones que fustigan
y luchan contra el imperialismo en todas sus formas y
contra el sometimiento y enajenación de los países del
Tercer Mundo. Abriga en su seno una heterogeneidad de
países que no necesariamente comparten un mismo
nivel de crecimiento económico o forma de gobierno,
pero que si buscan un desarrollo más autónomo y so-
berano respecto a los patrones delimitados por otras
potencias industrializadas.

En la importante declaración de la Conferencia de
Lusaka (1970) se señalaba que: "En vez de tratar de
definir la no alineación (como había sucedido en las an-
teriores cumbres), todos los países deberían más bien
reiterar los fines y objetivos fundamentales". Allí, con-
cretamente, observamos que lo esencial para los "no
alineados" son las ideas motrices que la configuraron,
más allá de las definiciones particulares que se le
quieran dar al movimiento. Esto significa, entre otras
cosas, que el liderazgo de tal o cual persona en sí no
hace a los "no alineados", sino que los "no alineados"
tienen metas precisas, más allá de una presidencia tran-
sitoria en un período dado (dicha presidencia no se ex-
tiende a más de tres años y por lo tanto, por ejemplo, la
de Fidel Castro vence durante el presente año). Plan-
tear la omnipotencia del líder de turno del movimiento
sería reducir la esencia y postulados de dicho
movimiento a una simple manipulación arbitraria a
espaldas de 95 países. Cualquiera fuere la intención
particular del presidente en cargo, ésta se encontraría
condicionada por las actitudes y posiciones concretas de
la mayoría absoluta de los miembros.

(1982)

JUAN GABRIEL
TOKATLIAN

Licenciado en
Sociología (Universidad
de Belgrano)
1973-1980

Master en Ciencias
Políticas, Universidad
de John Hopkins
University
Washington.

TV - RADIO -
GRAFICA

Campanias integrales en todo el país

Carlos M. Krablian
GERENTE

LA RIOJA 33 - (Galeria Norte)
PISO 5° - OFIC. 3 - Tel. 38580
cordoba

ROSE MARIE

Anticuarios de Joyería
J. Minassian e Hijos

Tucumán 887

BUENOS AIRES

Tel. 392-8975

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

ԲԱԲԵԼՈՆԻ ԱՇՏԱՐԱԿԸ

Նախորդ փուլին թարգմանութիւնը սպաներէնէն

Աստուծոյ հետ կապ հաստատելու դիտարկութեամբ եւ անցնելով իր կողմէ որոշուած սահմանները, մեղաւորներ՝ անարգում են Բաբելոնի Աշտարակի շինութիւնով, երբ Նախախնամութիւնը խառնակած է անոնց լեզուները, վերջ տալով անոնց մարդկային փառատենչութեան: (Գիրք Ծննդոց Հին Կտակարան) կամ՝ Պուէնոս Այրէս 1982:

Ի՞նչ կ'անցնի կը դառնայ Հարաւ. Ամերիկայի համար առաջնորդի եւ կաթողիկոսական պատուիրակի նշանակման շուրջ: Հայց. Առաքելական Եկեղեցոյ Հոգաբարձութիւնը մինչեւ ու՛ր պիտի հասցնէ անհեթեթութեան եւ խառնակութեան այս աշտարակը:

Համբերութեան սամանները անցած են եւ ատենն է որ խոհեմութիւնը յաղթանակէ քաղաքագէտներու անկարողութեան եւ միանգամ ընդ միշտ, հոգեւորական հարցերու կարգադրութիւնը յանձնուի բարեպաշտներու եւ հոգեւորականներու:

Հայց. Առաքել. Եկեղեցոյ հոգաբարձուները, հրաժարեալ Դաւիթ Սահակեանի յաջորդին նշանակումը կը ճգնին գոյութիւն ունեցող կանոնադրութեան սահմաններուն մէջ ցոյց տալ, երբ ամբողջապէս հակառակը պատահած է 1980ին, ուր ոչ ոքի հետ խորհրդակցութիւն տեղի ունեցաւ, եւ ցաւալին, մերժուեցաւ կաթողիկոս Վազգէն Ա.ի փափաքը, որ կը հաւատար թէ այս պաշտօնին լաւագոյն անձը Տիրազ Սրբգ. Մարտիրոսն էր:

Ո՛վ կրնայ լաւագոյնս ընտրել պատուիրակ մը կամ փոխանորդ մը քան՝ Կաթողիկոսը նոյնինքը:

Կան Կլիմայական, հոգեբանական, միջավայրին յարմարելու, նկարագրի եւ այլ բազմաթիւ պայմաններ, որոնք քննարկուելու են առանց նշելու առաքինութիւնները Սահակեան Սրբազանին, որ իրականին մէջ Հարաւ. Ամերիկայի մէջ ունեցաւ յաջող գործունէութիւն, բայց չունեցաւ բաւականաչափ համբերութիւն, հասկացողութիւն եւ դիւանագիտութիւն. ինչպէս ունեցաւ իր նախորդը՝ Բաբգէն Արք. Ապատեանը, Դաշնակցականներուն հանդէպ:

Երկուքին ալ կէտ նպատակին նոյնը եղաւ. ի գին ամէն բանի համակցութիւն, ապահովել: Առաջինը իր պաշտօնին վրայ մահացաւ անակնկալօրէն, իսկ երկրորդը ձգեց իր աթոռը:

Երբ ժամանակը եկած է Հարաւ. Ամերիկայի շրջանակին համար կաթողիկոսական պատուիրակի մը ընտրութեան, դէմ յանդիման կը գտնուինք Պուէնոս Այրէսի եւ Սան Փապոյի Հայ Յեղափոխական Դաշնակցութեան վարիչներուն անհամաձայնութեանը հետ: Անհամաձայնութիւն, որ առաւելապէս առնչուած է քաղաքականութեան հետ քան՝ եկեղեցիին, ինչ որ պարտադիր կը դարձնէ արտերկրային վարիչներու միջամտութիւնը, արագ խորհրդակցութեամբ մը, որպէսզի կարելի ըլլայ համաձայնութեան գալ: Մինչ այդ, հաւատացեալներն ու բովանդակ ժողովուրդը զարմանքի մատնուած են Պ. Այրէսի եւ Սան Փապոյի եկեղեցիներու հոգաբարձութիւններուն իրարու ներհակ հաղորդագրութեանը դիմաց, երեսոյթ մը որ ինքնին խզում մը կը յայտնաբերէ:

Ու կը շարունակէ մեր զարմանքը երբ Պ. Այրէսի Հայց. Առաքել. Եկեղեցոյ վարիչները՝ «Շարժում» շաբաթաթերթին հետ բանավէճ կ'ունենան, աղիս մը եւս աւելցնելով Բաբելոնի այս Աշտարակին, եւ խնդրոյ նիստ՝ հաղորդագրութիւնը, որ Հայց. Առաքել. Եկեղեցոյ վերտառութիւնը կը կրէ, ստորագրուած կը տեսնենք Ազգային Կեդրոնական Վարչութեան մը կողմէ: Կը թոյլ թէ Դաշնակցականները կը ձգտին դժուարացնել իրենց աշխատանքը, ոչ ոքի ծանօթ նոր լեզու մը գործածելով: Գոնէ մեզի համար անծանօթ է Ազգային Կեդրոնական Վարչութեան մը գոյութիւնը:

Տասնչորս տարիէ ի վեր դաշնակցութիւնը կը տիրէ Հայց. Առաքել. Եկեղեցոյ Հոգաբարձութեան: Այս ժամանակամիջոցին, ոչ միայն շիրազործեցին խոստացումներ, այլ նաեւ ցուցաբերեցին կատարեալ անկարողութիւն հաստատութիւնը կառավարելու մէջ: Զուգահեռաբար, կը մսխեն ուժեր, որոնք, վստահաբար, այլ գործունէութիւններու պարագային, - ի մասնաւորի ազգային շահերու կապակցութեամբ- լաւագոյն արդիւնքներ պիտի տային:

Կը բաւէ այսքան խառնակութիւն: Թողէք եկեղեցին հաւատացեալներուն եւ հոգեւորականներուն, որոնք վստահաբար լաւագոյնս պիտի կառավարեն իրենց սեփական ճակատագիրը:

Այստեղ հայ գաղութը ընելիք շատ գործեր ունի: Կը բաւէ որքան Բաբելոնեան աշտարակներ կառուցանեցինք:

CANTEMOS EN ARMENIO

ՊԱՏԱՀԱԿԱՆ ՀԱՆԴԻՊՈՒՄ

Իսկ մենք իրար տեսնել պատահեա՞մք.
Իմ սերը դարձա՞ր դու յաւէտ:
Եւ բախտաւոր եմ եւ իմ սէր պայծառ
որ ծանօթացայ հենց քեզ հետ:

Կրկներգ.-
Դժուար է մտածել այսօր
Որ եւ գուցէ եւ ուշ գայի,
կ'անցնէի մի այլ փողոցով,
քեզ չէի հանդիպի, գտնի:

Եւ ինձ թու՞մ է՝ պատահեա՞մք է
որ մարդ տեսնու՞մ է այլ մարդու,
եւ հանդիպու՞մ է, եւ սիրու՞մ է ջերմ,
եւ կարօտու՞մ է, եւ յիշու՞մ:

Կրկներգ.- Դժուար է....

Ամուր պահիր անվերջ մեր սերը,
պահիր եւ վախճո՞ւք քո սրտում
որ պատահական կակածանք, խօսքեր
մեզ չզատեն այս աշխարհում:

Կրկներգ.- Դժուար է....

Խօսք՝ Ե. Դոլմատովսկի
Թարգմ.՝ Ա. Սահակեանի
Երաժշտութիւն՝ Ալեքսէյ Հեքիմեանի

ԺԱՄԱՆԱԿԱՅՈՅՑ Ս. ԹՆՆԴԵԱՆ ՏՕՆԵՐՈՒ

5 ՅՈՒՆԻՈՒԱՐ, Զորեքշաբթի.- ԶՐԱԳԱԼՈՅՑ Ս. ԾՆՆԴԵԱՆ
Ժամերգութիւն երեկոյեան ժամը 6-ին: Ժամերգութեան յետոյ ընթերցուածք: Ապա Ս. Պատարագ, որը պիտի մատուցանէ Հոգ. Տ. Գիսակ վրդ. Մուրատեան: Երգացողք՝ Դստերք Վարդանանց: Յաւարտ Ս. Պատարագի Առաջնորդարանի մէջ տեղի պիտի ունենայ Տնօրենէ՛քի արարողութիւն:

6 ՅՈՒՆԻՈՒԱՐ, Հինգշաբթի.- ՏՕՆ ԾՆՆԴԵԱՆ ԵՒ ԱՍՏՈՒԱՆՍԱՅՑՏՆՈՒԹԵԱՆ ՏԵՍՈՆ ՄԵՐՈՅ ՅԻՍՈՒՍԻ ԲՐԻՍՏՈՍԻ: Մայր Տաճարի մէջ կը պատարագէ Հոգ. Տ. Գրիգորիս վրդ. Բունիաթեան: Յաւարտ Ս. Պատարագի Զրօրհնէ՛ք: Երգացողք՝ Կովիտա երգչախումբ:

7 Յունուար, Ուրբաթ.- ՅԻՇԱՏԱԿ ՄԵՆԵԼՈՅ: Ս. Պատարագ պիտի մատուցուի Հայկ. գերեզմանատան Ս. Երրորդութիւն եկեղեցոյ մէջ: Մայր եկեղեցոյ առջեւէն ժամը 9-ին օմնիպիւսներ պիտի առաջնորդեն հաւատացեալները դէպի գերեզմանատուն: Կը պատարագէ Արժ. Տ. Մատթէոս Բեկ. Գույումեանը: Յաւարտ Ս. Պատարագի հոգեհանգստեան պաշտօն կը կատարուի: Մինչեւ երեկոյեան ժամը 5-ը, գերեզմանատունը պիտի գտնուի հերթապահող բախանայ հայր մը՝ մասնաւոր հոգեհանգիստներ կատարելու համար:

9 Յունուար, Կիրակի.- Մայր եկեղեցոյ մէջ կը պատարագէ Արժ. Տ. Շաւարշ Ա. Բեկ. Մեհրապեան: Յաւարտ Ս. Պատարագի տեղի պիտի ունենայ խաղողօրհնէ՛ք:

ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ S.S. ՎԱԶԳԷՆ Ա. ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ՍՈՒՐԲ ԾՆՆԴԵԱՆ ՔԱՐՈՋԸ, ԱՐՏԱՍԱՆՈՒԱԾ ՍՈՒՐԲ ԷՋՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱԾԱՐՈՒՄ (6 ՅՈՒՆՈՒԱՐ 1983 թ.)

Քրիստոս ծնաւ և յայտնեցաւ:

Յերկիր Խաղաղութիւն, ի մարդիկ հաճութիւն: Սրբեցեալ ժողովուրդ մեր որ ի Հայաստան եւ որ ի սփիւռս աշխարհի,

Մարդատէր Աստուած այս տարի եւս օրհնում է աշխարհը համայն մեծ անտիտիվը իր միաժին Որդու, Յիսուսի Քրիստոսի Մաննդեան: «Ձի այն-պէս սիրեաց Աստուած գաշխարհ միմէն գործին իր միաժին եւս, զի ամենայն որ հաւատայ ի նա, մի կորիցի» Յովն. Գ. 10:

Քրիստոսի Մաննդեան ոգեկոչումը, տօնա-լըմբումն է խաղաղութեան եւ մարդկանց եղ-բայրութեան, զի երկնային տնօրհնութեամբ բո-լոր մարդիկ կոչուած են համերաշխ ապրելու, միմեանց հանդէպ բարի կամեցողութեամբ, իբրև հարազատ եղբայրներ, իբրև որդիները միեւնոյն երկնաւոր Հօր:

Շատ դարեր առաջ սպասուած Փրկչի՝ Մե-սիայի գալուստը, Եւայի մարգարէն գուշակել էր, վկայելով թէ նա պիտի գայ եւ պիտի լինի «Տէրը խաղաղութեան եւ նրա խաղաղութիւնը վախճան չի ունենալու» Եւայի Թ 5-6: Եւ երբ ժամանակը իր լրումին հասաւ, նոր Մեսիան՝ Փրկիչը Յիսուս ծնաւ ի Բեթղեմէն «Յերկիր խա-ղաղութիւն, ի մարդիկ հաճութիւն» պատգամով: Իսկ առաքեալները, Մեծն Պօղոս պատգամեց Եփեսոսում բնակչուող իր հետեւորդներին՝ «Դուք որ երբեմն հեռու էիք մէկը միւսից, այժմ Յիսուսի Քրիստոսի մէջ մերձաւոր էք դարձել արեամբը Քրիստոսի: Որովհետեւ նա է մեր խաղաղութիւ-նը, նա որ երկու տեսակ մարդկանցից արեց մէկ, քանդելով միջնորմը, որ բաժանում էր նրանց, վե-րացնելով թշնամութիւնը» Եփես. Բ 18 - 19, «Ա-ղաչում եմ ձեզ, արժանի եղէք ձեր կոչումին ա-մենայն խնամարկութեամբ եւ հեզութեամբ եւ համ-բերատարութեամբ, ներողամիտ լինելով մէկը միւսիդ սիրով եւ փութալով պահպանել հոգայ միաբանութիւնը խաղաղութեան կապով» Եփես. Գ 1 - 8:

Այսպէս ահա Յիսուսի մարդկայնութիւնը եւ Մաննդը աստուածային տնօրհնութիւններ եղան ի խնդիր մարդկային աշխարհի համերաշխու-թեան եւ խաղաղութեան, մարդկանց միջեւ փո-խադարձ հաճութեան ճանապարհով: Քրիստո-նական ըմբռնումով, խաղաղութեան առաջին քայլը պէտք է առնուի մեզանց ամէն մէկի հոգու մէջ, բարի կամեցողութեամբ մեր նմանների հանդէպ: Խաղաղութեան կենսագործման ճա-նապարհի վրայ, առաջին յաղթանակը, յաղթա-նակն է եղբայրսիրութեան ու մարդասիրութեան եւ յաղթահարումը մարդկային անհատական ետակներուն կրքերի՝ ազատութեան, փառա-տենչութեան, նախանձի, ատելավառ ոգու եւ նը-ման վատառողջ մղումների, որոնք քայքայում են ու այլատրում մարդու մարմինն ու հոգին եւ քառի են վերածում հասարակական կեանքը: Այս բոլոր թունաւոր արմատները մեր սրտից ու հոգուց դուրս պոկելով միայն, հնարաւոր կը դառ-նայ մեր նմանների հետ հաշտ ու խաղաղ սպրե-լը փոխադարձ հաճութեամբ: Եւ այդ հիմքի վրայ միայն կարող են զարգանալ նաեւ արդար ու խա-ղաղ յարաբերութիւններ մարդկանց հաւաքա-կանութիւնների, ազգերի եւ պետութիւնների մի-ջեւ:

Ասա՛ղ սակայն որ յաճախ աշխարհի մարդիկ մոռացութեան տալով երկնաւոր պատուիրան-ները եւ գերի դառնալով իրենց վատառողջ մը-ղումներին, անցնող դարերի պատմութեան ճանապարհները շատ անգամներ ողողուել են մարդկային արեան հեղեղներով եւ անասելի տառապանքներով: Բազում ազգերի կեանքի

բաժինը եղել է՝ սրտկոթիւն եւ հարստահարու-թիւն, հալածանք, բռնագաղթ եւ նոյնիսկ կոտո-րած: Դարեր շարունակ այս է եղել նաեւ ճակա-տագիրը մեր ազգի, իր իսկ սեփական հայրենի հողի վրայ:

Այո, յոյժ ողբերգական է եղել մարդկային պատմութեան ողին, ի դժբախտութիւն բոլոր մեծ եւ փոքր ազգերի, գրեթէ անխտիր:

Եւ մեր օրերին էլ, ժողովուրդների գլխին դա-մոկեան սրի պէս կախուած է մնում սպառնալի-քը նոր արհաւիրքների, նոր բնաջնջումների, նոր պատերազմների, այս անգամ առաւել ահարկու զենքերի օգտագործումով:

Մեր Մայր Եկեղեցին, Տիրոջ Սուրբ Մաննդեան անտիտիվ յորդոր է կարողանալ մեզանց ամէն մէկին՝ ապրել հաշտ ու խաղաղ մեր նմանների հետ, մեր ընտանեկան յարկի տակ, մեր աշխա-տանքի վայրերում, մեր ընկերային կեանքում, մեր Աղօթքի Տներից ներս, մեր ազգային հայրե-նական կեանքում:

Մենք կոչ ենք անում բոլորիդ, որ իբրև Հայ Եկեղեցու զաւակներ, ձեր կրօնական համայն-քային կեանքում, ձեր-ձեռքի տուած, միասնա-բար ընթանաք խաղաղ գործակցութեան ճամ-բով, յառաջ ամբողջումը ներքին միասնութեան, յառաջ շինութիւն հայ հոգեւոր, բարոյական եւ ազգային կեանքի:

Հրապարտ ենք նաեւ բոլորիդ, որ իբրև Հայ դարար ոգով, ձեզանց ամէն մէկը իր դիրքերից եւ իր միջոցներով, նեցուկ ու պաշտպան կանգնի աշխարհի խաղաղութեան նուիրական գործին, վասն համերաշխ գոյակցութեան ու գործակցու-թեան երկրագնդիս ազգերի եւ պետութիւնների:

Մեր օրերին այնպիսի սարսափազդու չարիքի են հասել պատերազմի զենքերը, սպառազի-նումները եւ մանաւանդ միջուկային ռումբերի կոտորածները, որ անհնար է հաշտուել որեւէ հնարաւոր մի պատերազմի գաղափարի հետ:

Քրիստոսի Եկեղեցիները բոլոր, մենք՝ Աս-տուծոյ Սեղանի բոլոր սպասարներս, առաջին հերթին մեր պարտքն ենք նկատելու, ընդդիմա-նալ պատերազմին եւ աղօթել ու գործել վասն խաղաղութեան: Ընդդիմանալ պատերազմին նշանակում է հպատակուել Աստուծոյ կամքին:

Հայաստանեայց Եկեղեցին եւ մենք՝ բոլոր հայերս, որ ի Հայաստան եւ որ ի սփիւռս աշ-խարհի, առաւելապէս պէտք է աղօթենք ու գործենք խաղաղութեան դասի յաղթանակի հա-մար, որովհետեւ բազում դարեր շարունակ ծան-րօրէն ապրել ենք ողբերգութիւնները վայրագ արշաւանքների, բռնակալ տիրապետողների եւ յաճախ զանգուածային կոտորածների: Ա-պրել ենք ահաւոր ազգային աղէտը 1915-ի ցե-ղասպանութեան: Այո, մենք հայերս չպէտք է մո-ռանանք անցեալի դառն փորձառութիւններն ու մեր հայրենիքի աշխարհագրական դիրքը: Առա-ւել քան այլ ազգեր պարտաւոր ենք տիւ եւ գիշեր աղօթել ու անկողնաբեկ գործել եղբայրական ժողովուրդների եւ խաղաղաւտր ուժերի հետ, ի խնդիր զինաթափման, ի խնդիր ատոմային ռում-բերի արգելման, ի խնդիր միջազգային յարաւոր-թեան թուլացման արդարութեան լոյսի տակ: Ան-կախ եւ վեր ամէն հատուածական դիրքաւորում-ներից կամ գաղափարախօսական նկատումներից, ամէն հայ մարդ, որ որ գտնուի աշխարհում, պար-տաւոր է պաշտպանը հանդիսանալու միջազգա-յին խաղաղ գոյակցական, միշտ մտահոգուած ար-դի մեր վերածնունդ Մայր Հայրենիքի ճակա-տագրով: Ենթոք, սէր եւ խաղաղութիւն Փրկչին մեր Յիսուսի Քրիստոսի, եղիցին ընդ ձեզ. ամէն:

ԺԱՄԱՆՈՒՄ

Հ.Բ.Ը. Միւլթեան Բարբորա անդամ, Ուրուկուաճայ Տիկ. Արփինէ Գոյումճեան, կողակիցը՝ ողբ. Միսաք Գոյումճեանի, օրերս Հիւրաբար Պուէնոս Այրէս ժամանեց: Ժամանակի մը: Համար պիտի մնայ Հասիկեան, Չոքաբլեան ընտանիքին մօտ: Սարտարապատ բարի գալուստ եւ կեցութիւն կը մաղթէ իրեն:

ԳԻՏԵՄ

Գիտե՛ս ինչ է Հայրենիքը աղուոր տրդաս:

Շերտ մը հող է մատուցող որպէս պատանդ թողուած նախնիքներէդ ու շղթաներ՝ սեպ լեռներու որ դարձեր են սառած աղօթք՝ ծուլերը դրբած:

Բազմադարեան մայրդ է ան կողին խրած կապոյտ երկնին ուրկէ՛ գիտցիր տիւ եւ գիշեր քեզ կ'երազէ:

Հայրենիքը, աղուոր տրդաս սնրստու, դող է մրկանուտիդ հիւսկէններուն մէջ ծըլարած որ ամէն պահ ներկայ դառնայ երբ դուն տրամիս կամ թէ յանկարծ յուսալման ալիք մը մուր քեզ անդունդին եզրը տանի:

Հայրենիքը կշռոյթ, ձայն է այս բաղաձայն եւ անկշռոյթ աշխարհին մէջ ուր քեզ նման դժբախտ հայոց վիճակուեր է հեռու ապրիլ պանդուխտ ապրիլ առանց երգի:

Մրտածում է դեռ անհկա իմաստութեան համբով հասած որ թէ երբեք պահ մը խորհիս, արեւափայլ դէմքը ցոյց տայ ու կրքակէն անոր մաքուր տաճայ հոգիդ - մսկոտ հոգիդ - հեռուններու գիրկը նետուած:

Յո՛յս է տրդաս հայրենիքը որ անցեալի խաւարակուտ օրերէն վերջ դարձեր է տե՛ս ներկայ մը ողջ ձեռքն երկարած ապագային հրգոր կամֆով միշտ տեւելու:

Նայէ՛ տրդաս, նայէ՛ ու տես, տե՛ս հոգիիդ լո՛յս աչքերով. չըլլա՛յ երբեք գայն ուրանաս եւ չըլլայ որ նայիս անոր ու չըտեսնես կամ՝ կուրանաս:

Որովհետեւ ոսկորներուդ ուղն ու ծուծն է երակներուդ երկայնքն ի վեր ցայտաղբիւրող սրբբանըլէր արիւնդ է ան:

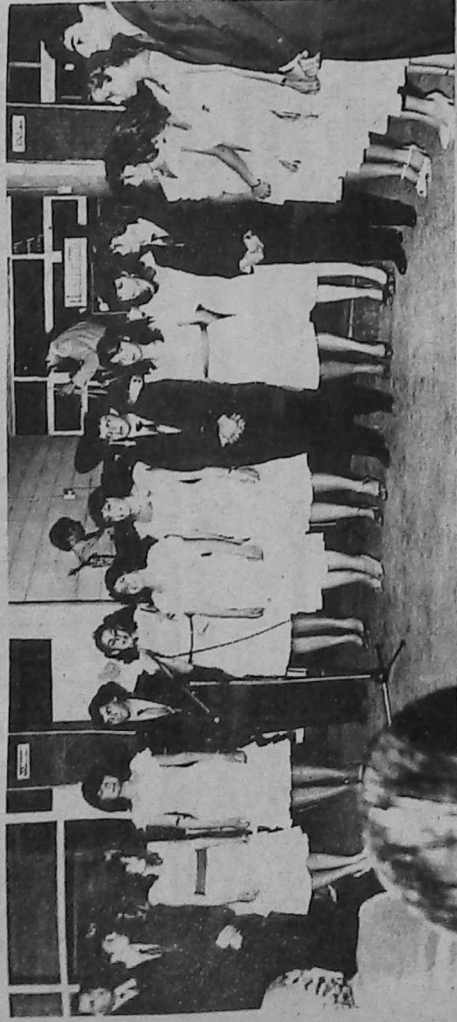
ՎԱՐՈՒԺԱՆ ԱՃԵՄԵԱՆ

ESTUDIO JURIDICO
Dr. Roberto M. Malkassian y Asoc.
ABOGADOS
Corrientes 1296 7° "74" 12 a 18 hs.
35-1632/9504

RIGAR'S
Comisaria exclusiva

ZACARIAS DOLABJIAN
DOCTOR EN MEDICINA
CLINICA MEDICA - QUIROPAXIA - REUMATOLOGIA
Jueves 17,30 a 20,00 hs. Tel. 253-7316
Gorriti 4804 esq. Acevedo

1982ի ՇՐՋԱՆԱԽԱՐՏՆԵՐՈՒՆ Ի ՊԱՏԻԻ ԸՆԹՐԻՔ

Ծրցանաւորները կ'արձանանման ներկայներու բուն ծափահարութեան

11 Դեկտեմբերի չարաթի օր Հ.Բ.Ը.Միութեան Սարի Մանուկեան կրթական Հաստատութեան շրջանաւարտներուն ի պատիւ ընթերցի սեղան տրուեցաւ, յատկապէս շրջանաւարտներուն ծնողաց նա՝ թաճեանութեամբ, որուն պատիւանման էր հոծ բազմութիւն մը:

Հաւաքոյթը սկիզբ առաւ 4րդի մը կէտիով եւ ծնողներ առջին պարտիզները հանդիսացան իրենց զաւակներուն հետ:

Ընթերցի հովանաւորուած էր Հրզն. Թարութիւն Մ. Վրդ. Մուշեանի կողմէ, որ շրջանա-

ւարտներուն ունեցաւ խորիմաստ ուղերձ մը: Նույնպէս խօսք աւելն, շրջանաւարտներու ծնողաց կողմէ Պր. Ապէլթե Գաւգիեանը, Հ.Բ.Ը.Միութեան Առեւտրական Պր. Յովսէփ Նուսէֆեանը, վարժարանի տեղական բաժնի տնօրէն, Պր. Առուջի Գուրգիւնեանը, Տայիրէի բաժնի տնօրէն Պր. Գէորգ Մարտիւնը ու վերջապէս, բարձրագոյն չորրորդէն Պր. Կարգիւ Գաբրիւանը:

Ներխուսարգաց Արկան շրջանաւարտներուն նուիրեց յիշատակի գարդակոճակներ եւ 1981 տարուայ շրջանաւարտները նորերուն ձօնեցին:

ՆՈՐ ՏԱՐԻՆ ԹԷՔԷՆԱՆ ՄՇԱԿ ՏԱՆ ՄԷՋ

Նոր Տարուայ առփու անցաւ շաբթուայ ընթացքին թէ՛ բնական Մշակութային Տան մէջ տեղի ունեցաւ խնջոյ՛ հաւաքոյթ մը ուր մէկ սերունդի շարքը խմբուած էին թէ՛ բնականաբար, Սարտարապատ Բերքի անձնակազմը, Արմենիկ երիտասարդաց խմբակցութիւնը: Բաժակեանտնիւ ընթացքին թէ՛ բնականաբար ընկ. Վարդան Շահինեան բարեգալութեան եւ բարեմաղթութեան կու խօսք ուղղեց ներկայանալու: Ապա խօսք առաւ Հ.Բ.Ը.Միութեան Պ. Այրէսի մասնաճիւղի ատենապետ Պր. Յովսէփ Ծուսէֆեանը ոգեշունչ հրատերով մը, որպէսզի երիտասարդութիւնը մնայ հաստատարի իր ասանդակներուն եւ Մայր Հայրենիքին: Հ.Բ.Ը.Միութեան փոխատեն-

դունելով վարուած մեր անկողնային յոյսերը: Հաւատարմոր տեսեց երկար ժամեր, թէ՛ բնական ճիկնանցին պատրաստած մայր սեղանին մը շարք, եւ երեց ու նոր սերունդները համատեղութեամբ գտարք պանքեր ապրեցան մարտարայ եւ Մ. Մննդեան սեմին:

ՏԻՐՈՒՆԻ

Ցառով իր տեղեկացման մասը մեր սիրելի մօր եւ մեծ մօր ԿԻՒԸՆԻԱ ԹԷՐՈՋԵԱՆ ՕՐՋԱՆԵԱՆԻճ որ տեղի ունեցաւ 8 Յունուարի երկուշաբթի օր յետ կարճատեւ հիւանդութեան: Հակումի արարողութիւնը տեղի ունեցաւ իր տան յարկին տակ ազգակամներու, բարեկամներու եւ ծանօթներու ներկայութեան: Թաղումը տեղի ունեցաւ 4 Յունուարի երեքշաբթի օր: ՉԱԿԱԿԵՆԵՐԸ, Պր. Կարապետ Օրջանեան Տիկ. Ալիս Օրջանեան-Գուրգիւնեան Տիկ. Պրիւճուհի Օրջանեան-Խանճեան եւ թնօնները

ՆԱՐՄԻՍՈ ՊԻՆԱԵԱՆ ԱՅՅԵԼԵՑ ԱՆԹՈՆԻԹ ԿՈՒՐՐԻԱՐԱՆԻՆ

Անցեալ շաբթուան ընթացքին, մեծաքանակ հրատերով Պուէնու Այրէսի մեծագոյն թերթերէն «Լա Նախիմեա» լրագրող Պր. Նարմիս Պիանեան ճրատա միկեան եւ ներկայ եղած է միջազգային ժողովներուն:

Այս առթիւ նաեւ Սպանիա ան-

ցած է եւ այցելած լրագրող Պր. Անրոնիօ Կորիպարանի՛ն որ հեղինակն է «Լա Պոնպաս» ծանօթ գրքին, ուր մանրամասնուած է հայոց մեծ եղեռնը եւ հայ ժողովուրդին միայն պայքարը թողութեան դէմ:

Պր. Պիանեան իրեն հետ բն-

DR. DANIEL VANESKEHEIAN
ODONTOLOGO
Lunes y Miércoles de 17 a 20 hs.
Tel.: 782-3976
Pedir Hora
Vizrey Loreto 2446 3º Piso Depto. B

RIGARS
Calle 14 de Septiembre
Calle 14 de Septiembre

ESTUDIO JURIDICO
DR. BAUTISTA KUYUMDJIAN
DRA. PATRICIA KUYUMDJIAN DE WILLIAMS
Tucumán 1438 Piso 7
Tel. 40-6809/7112/49-7049

ՈՂՉՈՅՆ ‘ԱՐՄԻՆԵՐՆ ՄԻՐԸՐ ՍՓԵՔԹԷՅԹԸՐԻ՛Ի 50-ԱՄԵԱԿԻՆ

Սփիւռֆահայութեան պարտադրուած դժբախտ կտորաբլի իմաստով, իսկապէս տխուր բան է արտայայտուել օտարալեզու հայ մամուլին մասին, զնահատել անոր կատարած դերը եւ, տակաւին, յարատեւութիւն մաղթելու անօր: Տխուր բան է նաեւ հաստատել, թէ մայր հայրենիքին շատ հետոս ակերտ վրայ, յատկապէս ամերիկեան ցամաքամասի հայկական գաղթօճակներու մէջ, հայոց լեզուն եւ անով արտայայտուող հայ մամուլը կը նահանջն, ամէն օր զիջ մը աւելի, չհաշուելով տեղային եւ մամուլակաւոր բնոյթի այն կարգ մը բացատրութիւնները, որոնք արդիւնք են հայտնա գանդուածներու վերջին պարտադրի ներարկումին՝ այդ պարտաբեւեռն ներս: Սուկայն ալ աւելի տխուր իրողութիւն է վկայել, որ կողմ մը գաղթօճակներու մէջ հայոց լեզուի ամենօրեայ նահանջն դիմաց, օտարալեզու հայ մամուլը ամէն օր զիջ մը աւելի կը բարգաւաճի, որովհետեւ անոր բարդուած ձեւը ընդհանրապէս կ'ըլլայ հայրաբառ մամուլին հակադէմ:

Այսուամենայնիւ, սփիւռֆահայութեան նոյն այդ դժբախտ ճակատադրը, այլ բաներու կարգին մեզի որովհետեւ ցուցած է ըլլալ դրօն, որջմիտ ու գործնապաշտ. մարտաշարական երեք սկզբունքներ՝ որոնցմով ստիպուած ենք մտանալ սփիւռֆահայութեան առջեւ կանգնած մեծագոյն վտանգին՝ ձուլումին: Պայմանները իրենք կը թելադրեն իրենց կամքը, եւ մեզի կը մնայ մեր ձեռքին տակ դստերուն ունեցող բոլոր միջոցներով դէժ դնել անոնց: Սեզի կը մնայ բոլոր միջոցները գործածել հասնելու բոլոր հայրութեան, անգլիախօս թէ Ֆրանսախօս, սլաւոնախօս թէ յայտնաբեր, անոնց ներարկելու համար ազգային ուղի, ազգային մտահոգութիւններով այլևիւր կամք, հայկականութեամբ մեռելու արտօքակ, եւ վերջապէս՝ ազգային հրապարակութիւն:

Հետևաբար, ամերիկահայութեան ամենահաշին բայց ամենէն կենսունակ անդիմատու թերթին, ամերիկեան ամերիկացի Ռայ Ռայթի արդարապէս կուսկցուելու անգլիախօս բայց հայաարթի պաշտօնակալութիւն՝ «ԱՐՄԻՆԵՐՆ» Միթիլը - Սփեքթիքթիլը՝ շարժաբարկութիւն 50ամեայ յիշատակի արժեք մըն է մեզի համար անգամ մը եւս կրկնելու, թէ մեր ունեցած բոլոր միջոցներով պիտի պայքարենք հայապահպանութեան իրականութեան մէջ եւ պատուարներուն համար, մեր ունեցած բոլոր ուժերը ի սպաս դնելով մեր Մեծ երազին իրականացման սուրբ գործին:

Այսօր հանդիսարարութեամբ եւ արժանի պատիւներով կը մեծարուի ՌԱԿԻ մամուլի լախաձեղ բնասանկին երկրպագին անգլամերիկէն «ԱՐՄԻՆԵՐՆ ՄԻՐԸՐ - Սփեքթիքթիլ»-ի, անոր հիմնադրիչներուն եւ խմբակիւններուն ու միւս սպասարկիչներուն արգար ու մեծ վաստակը:

Ողջոյ՛ն անոր 50ամեակին. թող անոր ձայնը ըլլայ առաւել ազդեւ եւ հասնի բոլոր հայրերիներուն՝ որքան ալ հեռու ըլլան անոնք հայութեան ու հայկականութեան:

ՋԱՐԹՕՆԻ
ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

HISTORIA DE LA CUESTION ARMENIA (XXI)

(viene de pág. 2)

He aquí lo que dice al respecto el "Revue de Deo-Mond" (1° de febrero de 1916) "Lo que más nos llama la atención es la organización regular y sistemática de las matanzas. Los alemanes, ante esta regularidad, habrán de reconocer en ella a sus aliados y aprendices. No se trata de un pueblo que, movido por un salvajismo inusual y aprovechándose de las circunstancias, se arroja sobre otro, ¡no! Vemos que las actividades comienzan en los poblados donde los decretos gubernamentales que imponen dichas medidas, se hallan expuestos a la vista. Dichos decretos llegan desde Estambul a manos de altos dignatarios. Desde allí, parten hacia los órganos ejecutivos y pasan a manos de los verdugos... todo sucede de una manera escalofriante y sistemática.

En las ciudades, no se llevan a cabo matanzas para evitar epidemias. Se forman largas caravanas que han de encontrarse en un lugar y hora determinada. Los kurdos y los chetés están al tanto y esperan a los policías, quienes ya han doblegado a los prisioneros. Las comisiones de control, de acuerdo con las instrucciones recibidas del gobierno turco, se encargan de llevar control del botín recogido en las viviendas de los armenios. Las aves de rapiña reciben un mendrugo insignificante; todo lo que representa un real valor se pone en venta.

En primer término, deben ser pagadas las "deudas" de los armenios para que ningún musulmán esté en pérdidas; luego el estado se quedará con el resto, pues él también debe enriquecerse. Los musulmanes traídos desde Bosnia y Macedonia son ubicados en las viviendas de los armenios; este es el método muy del agrado del doctor Nazem.

En cuanto a los niños y las mujeres armenios, luego de ser examinados por los médicos, son repartidos con toda meticulosidad. Los menores sobrevivientes son internados en los orfanatos islámicos. A los cristianos se les había vedado el ocuparse de esta tarea, como ser, el de recogerlos. A un año de haber tenido lugar las expulsiones y las matanzas, el señor verdugo en jefe, Taleat, en el mes de febrero de 1916 ya estaba, en condiciones de informar al jefe del sector católico del Reichstag que "el problema armenio ya no existía más por cuanto ya no existían los armenios".

El turco había llevado a buen término su misión; había deportado a los habitantes armenios de la Armenia occidental, de Cilicia y de la Anatolia Occidental y había eliminado físicamente a una parte considerable de ellos. En cuanto a los demás, no había ningún apuro, pues era fácil terminar con ellos en los desiertos.

(continuará)

SOCIALES:

Enlaces:

TASHDJIAN - ZELSMAN

El jueves 16 de diciembre ppdo., en la intimidad familiar fue realizado el enlace de la Dra. Marta Tashdjian con el Sr. Jacques Zelsman, tras lo cual tuvo lugar una recepción en el Club Alemán. Son sus padres Hovannes y María Tashdjian.

MINASSIAN-VALAVANIAN

El sábado 18 de diciembre ppdo., al mediodía, en la Catedral San Gregorio el Iluminador, el R.P. Harutiun Dzairakuin Vartabed Mouchian bendijo el enlace de Miguel Minassian y Diana Valavanian. Son sus padres Hagop y Silva Minassian y Lázaro y Osana Valavanian.

Apadrinaron la ceremonia, Silvana Minassian y Johnny Valavanian.

TERZAKIAN - ISRAELIAN

También el sábado 18 ppdo., pero en la Iglesia "San Jorge" de Vicente López fue bendecido el enlace de Armen Terzakian y Dorin Israeli.

Fueron los padrinos, Krikor y Ofelia Terzakian.

Los padres de los contrayentes son Yeranuhi Terzakian y Vahak e Hilda Israeli.

CUCHAN - DER JACHADOURIAN

El sábado 18 del corriente, contrajeron enlace José María Cuchian y Ana Alicia Der Jachadourian.

Son sus padres Lorenzo Cuchian y Jorge y Lucy Der Jachadourian.

SAO PAULO:

Sra. Alice Boudakian em memoria do seu marido Antranig Boudakian oferece a quantia de Cr\$ 10.000,00 para jornal "SARDARABAD" e Cr\$ 10.000,00 para jornal "Sharyum".

Sr. Nubar Nersessian oferece também em memoria de Antranig Boudakian cinco mil cruzeiros para jornal "SARDARABAD" e cinco mil cruzeiros para "Sharyum".

Profesionales:

ANA GRACIELA BASMADJIAN

Terminó sus estudios como traductora pública nacional, para idioma inglés, en la Universidad Católica Santa María de los Buenos Aires. Nació en Bs.As. y realizó sus estudios completos en el Instituto Arslanian, actualmente denominado San Gregorio el Iluminador. Son sus padres Alberto y Ana Basmadjian.

MONICA A. CUCHIAN

Egresó de la Universidad del Salvador con el título de "profesora de sordos y perturbados del lenguaje". Son sus padres Nazaret e Isabel Cuchian.

GRACIELA BEATRIZ HAITAYAN

Se recibió de médica, luego de finalizar sus estudios en la Facultad de Medicina de la Universidad de Buenos Aires. Realizó sus estudios primarios y secundarios en el Instituto Educativo San Gregorio el Iluminador.

Son sus padres Juan y Beatriz Haitayan.

GRACIELA DEMIRDJIAN

El mismo día, el 23 de diciembre ppdo., también se recibió de médica, egresada de la Facultad de Medicina de la Universidad de Buenos Aires.

Sus padres son Antonio y Elsa Demirdjian.

Donaciones:

Con motivo del fallecimiento de la Sra. Lucin Grboian de Tufendjian, acaecida el 25 de diciembre ppdo., la Sra. María Patranian de Grboian y sus hijos donan \$ 700.000 al Hogar de Ancianos.

COCINA: CIMA AROLLADA DE ESPINACAS

INGREDIENTES:

1 y 1/2 Kg. de espinacas,
1 y 1/2 kg. de carne (matambre, cima o tapa de nalga abierta),
1/2 l. de vino blanco,
5 huevos,
sal y pimienta,
100 grs. de manteca o aceite,
200 grs. de hongos frescos,
2 tajadas gruesas de jamón cocido,
1 puñado de perejil,
1 poco de hierbas aromáticas,
1 diente de ajo,
250 grs. de salchicha tipo alemana.
1 cubito de caldo.

PREPARACION:

Desgrasar la carne, abrirla bien, condimentarla y cubrirla con el relleno que se prepara de la siguiente manera: Hervir y picar la espinaca. Mezclarla con tres huevos, sal, pimienta, perejil picado, hierbas aromáticas y el ajo. Hervir los huevos restantes.

Cubrir la carne con las espinacas. Distribuir los huevos duros y agregar el jamón picado y las salchichas en cubitos.

Arrollar, atar y cocinar en el horno, cubierto con el vino blanco, 1 vaso de agua y un cubito de caldo.

Retirar, prensar un poco y servir con una ensalada de hongos cocidos en manteca, limón y sal.

Espolvorear con perejil picado.

PUNTA MOGOTES

Balneario N° 4

Antes de decidir el alquiler de su carpa no deje de conocer todo lo que le ofrece el Balneario Kinsand. Más que un balneario, un club de mar, el concepto más moderno para vacaciones en la playa.
Canchas de tenis - Volley - Golf
Guardería Infantil - Torneos de Backgamon

KINSAND

Infórmese y reserva ya en:
Mar del Plata: Balneario N° 4 - Pta. Mogotes
Buenos Aires: Edificio Kinsand.
Corrientes 1844/48 Tel. 49-3300/2518
Diners - American Express - Argencard - Carta Franca - Carta Cabal

PIE/RECTOR

CALIDAD PROBADA Y DURACION ASEGURADA

PIE/RECTOR DEPORTIVO

Una exclusividad Bartamian. Se puede copiar el modelo, pero jamás la calidad y la experiencia Bartamian.

SANDALIA

Una creación Bartamian para disfrutar del tiempo libre, la primavera y el verano con un calzado cómodo y elegante

CALZADO CORRECTIVO:

Para usar con plantillas. Contrafuerte elevado, rígido y prolongado, con taco de Thomas. Amplia variedad de modelos que cumplen con el tratamiento especial

PLANTILLAS CORRECTORAS

Ortopedia Bartamian también las pone a sus pies. ARTICULOS DE ORTOPEDIAS EN GENERAL

Dto 30% a Obras Sociales

ORTOPEDIA

Bartamian
Av. Belgrano 1699 Tel. 45-5213 Bs. As.
Av. 7 N° 1134 Tel. 3-4935 La Plata

Periódico Armenio "SARDARABAD" de la ASOCIACION CULTURAL TEKEYAN

Redacción y Administración
Cnel Niceto Vega 4779
1414 CAPITAL FEDERAL
Horario de Atención: Lun a Vier
de 9 a 12 y de 15 a 20 hs

Director:
NAHABET NAHABETIAN

Corresponsalia, receptoria de avisos y suscripciones en BRASIL

Sr Hrair Chahinian
Av Coxingui 191 Ap 64
Cep 05579 SAN PABLO
Tel 4-731
UR QUART

Sr Alberto K vmanian
Yaguaron 1444
Montevideo Tel. 96 7230

CORDOBA
Sr Luis Sourerlian
Camacua 146
5000 CORDOBA
Tel. 51-4693